

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu ensimmäinen jaosto)

10 päivänä huhtikuuta 2019*

Tuet – Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuonti – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/387 – Lopullisen tasoitustullin määrääminen – Intialainen järjestelmä, jossa otetaan käyttöön vientivero rautamalmista ja kahden eri rautatierahtimaksun politiikka, joka on epäedullinen vientiin tarkoitetun rautamalmin kuljetukselle – Asetuksen (EY) N:o 597/2009 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohta (korvattu asetuksella (EU) 2016/1037) – Taloudellinen tuki – Tavaroiden toimittaminen – Toimi, joka muodostuu siitä, että yksityinen elin ”valtuutetaan” toteuttamaan taloudellisen avustuksen muodostava tehtävä – Asetuksen N:o 597/2009 4 artiklan 2 kohdan a alakohta – Tuen erityisyys – Asetuksen N:o 597/2009 6 artiklan d alakohta – Etuuden laskeminen – Vahinko unionin tuotannonalalle – Hinnan alittavuuden ja vahinkomarginaalin laskeminen – Syy-yhteys – Oikeus tutustua tukien vastaisen tutkimuksen luottamuksellisiin tietoihin – Puolustautumisoikeudet

Asiassa T-300/16,

Jindal Saw Ltd, kotipaikka New Delhi (Intia), ja,

Jindal Saw Italia SpA, kotipaikka Trieste (Italia),

edustajinaan asianajajat R. Antonini ja E. Monard,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinä J.-F. Brakeland ja G. Luengo,

vastaajana,

jota tukee

Saint-Gobain Pam, kotipaikka Pont-à-Mousson (Ranska), edustajinaan asianajajat O. Prost, A. Coelho Dias ja C. Bouvarel,

väliintulijana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa 17.3.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/387 (EUVL 2016, L 73, s. 1) kumoamiseksi siltä osin kuin kyseinen asetus koskee kantajia,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen (esittelevä tuomari) ja U. Öberg,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 4.7.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn, on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantajat Jindal Saw Ltd, joka on Intian oikeuden mukaan perustettu yksityinen yritys, ja Jindal Saw Italia SpA, joka on Jindal Saw'n omistuksessa oleva italialainen yritys, harjoittavat muun muassa Intian markkinoille ja vientiin tarkoitettujen pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuotantoa ja myyntiä. Käsiteltävässä asiassa merkityksellisen ajanjakson aikana kolme etuyhteydessä olevaa yritystä eli Jindal Saw Italian lisäksi Jindal Saw España SL ja Jindal Saw Pipeline Solutions, UK (jäljempänä yhdessä Jindal Saw'n myyntiyksiköt) osallistui Jindal Saw'n tuotteiden kaupan pitämiseen Euroopan unionissa.
- 2 Saint-Gobain Pam, Saint-Gobain Pam Deutschland GmbH ja Saint-Gobain Pam España S.A. (jäljempänä yhdessä valituksen tekijä) tekivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51), sellaisena kuin se on muutettuna 15.1.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 37/2014 (EUVL 2014, L 18, s. 1) (korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21)), mukaisesti asetuksen N:o 1225/2009 5 artiklan nojalla Euroopan komissiolle 10.11.2014 valituksen, jotta se panisi vireille Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuontia koskevan polkumyöntutkimuksen.
- 3 Euroopan unionin virallisessa lehdessä 20.12.2014 julkaistulla ilmoituksella (EUVL 2014, C 461, s. 35) komissio pani vireille kyseistä tuontia koskevan polkumyöntimenettelyn (jäljempänä polkumyöntimenettely).
- 4 Samaan aikaan valituksen tekijä teki muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 11.6.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 597/2009 (EUVL 2009, L 188, s. 93), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 37/2014 (jäljempänä perusasetus) (korvattu muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1037 (EUVL 2016, L 176, s. 55)), mukaisesti perusasetuksen 10 artiklan nojalla 26.1.2015 komissiolle valituksen, jotta se panisi vireille tukien vastaisen tutkimuksen, joka koskee myös kyseessä olevaa tuontia, ja vetosi siihen, että kyse on useista tuista, jotka sen mukaan hyödyttivät intialaisia tuottajia, muun muassa rautamalmin hankintaan liittyvästä tuesta.
- 5 Euroopan unionin virallisessa lehdessä 11.3.2015 julkaistulla ilmoituksella (EUVL 2015, C 83, s. 4) komissio pani vireille kyseistä tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn (jäljempänä tukien vastainen menettely).

- 6 Jindal Saw toimitti 24.6.2015 komissiolle huomautuksensa tietyistä polkumyöntianalyysin näkökohdista, unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta ja unionin edusta. Huomautuksissa käsiteltiin samalla kertaa sekä polkumyöntimenettelyä että tukien vastaista menettelyä.
- 7 Komissio antoi väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa 18.9.2015 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1559 (EUVL 2015, L 244, s. 25; jäljempänä väliaikainen polkumyöntiasetus). Kyseisessä asetuksessa asianomainen tuote määriteltiin Intiasta peräisin oleviksi pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetuiksi putkiksi.
- 8 Jindal Saw esitti 23.10.2015 polkumyöntimenettelyssä huomautuksensa alustavista ilmoituksista ja pyysi samalla komissiota järjestämään kuulemisen.
- 9 20.11.2015 järjestettiin kokous. Jindal Saw lähetti 24.11.2015 komissiolle sähköpostiviestin, jossa se vahvisti tiettyjä kyseisessä kokouksessa käsiteltyjä seikkoja, erityisesti ne, jotka koskivat asianomaista tuotetta, sellaisena kuin se on määritelty väliaikaisessa polkumyöntiasetuksessa, ja hinnan alittavuutta koskevaa laskelmaa, ja toimitti 27.11.2015 komissiolle huomautuksena mainitun kokouksen johdosta polkumyöntimenettelyn yhteydessä. Se toimitti 9.12.2015 polkumyöntimenettelyn ja tukien vastaisen menettelyn yhteydessä komissiolle tiettyjä huomautuksia, erityisesti siltä osin kuin on kyse ensinnäkin rautamalmin kohdistuvan vientiveron määrittelemisestä tueksi, toiseksi unionin tuotannonalalle aiheutuneesta vahingosta, kolmanneksi asianomaisen tuotteen, sellaisena kuin se on määritelty väliaikaisessa polkumyöntiasetuksessa, käyttäjien kyselylomakkeisiin antamista vastauksista ja neljänneksi sisä- ja ulkopuolelta pinnoittamattomien jättämisestä tämän tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- 10 Komissio ilmoitti 22.12.2015 Jindal Saw'lle niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ottaa käyttöön lopullinen polkumyöntitulli mainitun tuotteen tuonnissa, sekä niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin ottaa käyttöön lopullinen tasoitustulli samassa tuonnissa (jäljempänä lopullinen ilmoitus). Ennen huomautustensa esittämistä Jindal Saw pyysi 12.1.2016 päivätyllä sähköpostiviestillä lisätietoja erityisesti neljästä kohdasta. Se pyysi 13.1.2016 päivätyllä sähköpostiviestillä tukien vastaisen menettelyn yhteydessä komissiota ilmoittamaan sille kuljetuskustannuksia koskevat laskelmat ”pyöristettynä keskiarvona”. Komissio vastasi tähän pyyntöön 19.1.2016 päivätyllä sähköpostiviestillä.
- 11 Jindal Saw esitti 20.1.2016 huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta polkumyöntimenettelyn ja tukien vastaisen menettelyn yhteydessä.
- 12 Komissio lähetti 27.1.2016 Jindal Saw'lle lopullista ilmoitusta täydentävän tiedoksiannon korjauksista, joita tukia koskeviin laskelmiin oli tehty tukien vastaisen menettelyn yhteydessä. Huomautusten esittämiselle asetettu määräaika päättyi 29.1.2016.
- 13 Jindal Saw osallistui 28.1.2016 komission järjestämään kokoukseen. Kokouksessa käsiteltiin muun muassa päätelmiä, jotka koskivat rautamalmin kohdistuvasta vientiverosta ja rautamalmin sovellettavasta kahden eri rautatierahtimaksun järjestelmästä (Dual Freight Policy (DFP), jäljempänä kahden eri rahtimaksun politiikka) tehtyjä päätelmiä, kaikkiin väitettyihin tukitoimenpiteisiin liittyviä laskelmia, unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa ja polkumyöntiä. Samana päivänä komissio lähetti Jindal Saw'lle kirjeen, jossa ilmoitettiin sille tietyistä korjauksista, joita unionin tuotannonalan vahinkoindikaattoreista tehtyihin laskelmiin oli tehty polkumyöntimenettelyn ja tukien vastaisen menettelyn yhteydessä. Huomautusten esittämiselle asetettu määräaika päättyi 1.2.2016.
- 14 Jindal Saw lähetti 1.2.2016 komissiolle kaksi sähköpostiviestiä, joissa se esitti huomautuksia yhtäältä korjauksista, joita oli tehty tiettyihin unionin tuotannonalan vahinkoindikaattoreihin, ja toisaalta 28.1.2016 pidetystä kokouksesta. Nämä sähköpostiviestit sisälsivät myös useita tietopyyntöjä.

- 15 Polkumyynnin menettelyn ja tukien vastaisen menettelyn päätteeksi komissio antoi lopullisen tasoitustullin käyttöön otosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa 17.3.2016 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/387 (EUVL 2016, L 73, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) sekä lopullisen polkumyynnin menettelyn käyttöön otosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa 17.3.2016 täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/388 (EUVL 2016, L 73, s. 53), josta on nostettu kumoamiskanne asiassa Jindal Saw ja Jindal Saw Italia v. komissio (T-301/16).
- 16 Riidanalaisessa asetuksessa asianomaisen tuotteen lopulliseksi määritelmäksi vahvistettiin ”Intiasta peräisin olevat pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistetut putket, – –, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 7303 00 10 ja ex 7303 00 90, lukuun ottamatta pallografiittirautaputkia, joissa ei ole sisä- ja ulkopinnoitetta, – –” (jäljempänä asianomainen tuote).

Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 17 Kantajat nostivat nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.6.2016 toimittamallaan kannekirjelmällä. Vastine, kantajan vastaus ja vastaajan vastaus toimitettiin 27.9. ja 21.11.2016 ja 26.1.2017.
- 18 Unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanon muututtua asia osoitettiin ensimmäisessä jaostossa uudelle esittelevälle tuomarille.
- 19 Kantajat esittivät tiettyjen kannekirjelmään, kantajan vastaukseen ja vastaajan vastaukseen sisältyvien tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevat vaatimukset 11. ja 21.11.2016 ja 14.2.2017. Komissio esitti erään vastineen liitteen luottamuksellista käsittelyä koskevan vaatimuksen 24.10.2016.
- 20 Saint-Gobain Pam pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.10.2016 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen komission vaatimuksia. Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulohakemuksen 19.1.2017 antamallaan määräyksellä.
- 21 Väliintulija toimitti 6.3.2017 väliintulokirjelmänsä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon. Komissio ja kantajat esittivät tätä kirjelmää koskevat huomautuksensa 24.3. ja 19.4.2017.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi 20.7.2017 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan nojalla ja jollei kyseisen työjärjestyksen 103 artiklan 1 kohdan soveltamisesta muuta johdu, komission toimittamaan tarvittavat tiedot, jotta voidaan varmistua tiettyjen vastineissa esitettyjen selvitysten paikkansapitävyydestä siltä osin kuin on kyse riidanalaisen asetuksen 284 perustelukappaleessa mainitun laskuvirheen (jäljempänä laskuvirhe) vaikutuksista.
- 23 Komissio toimitti unionin yleisen tuomioistuimen määräämässä asian selvittämistoimessa tarkoitetut tiedot 10.8.2017 digitaalisessa muodossa.
- 24 Asianosaisille 14.9.2017 tiedoksi annettulla päätöksellä kantajia edustavia asianajajia kehoitettiin prosessinjohtotoimena tutustumaan mainittuihin tietoihin tietyin edellytyksin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamon tiloissa. Tietoihin tutustuminen tapahtui 26. ja 27.9.2017.
- 25 Kantajat esittivät 18.10.2017 huomautuksia sen jälkeen, kun niiden asianajajat olivat tutustuneet kyseessä oleviin tietoihin (jäljempänä 18.10.2017 esitetyt huomautukset). Samana päivänä ne vaativat, että tietty osa edellä mainituista tiedoista käsitellään luottamuksellisesti väliintulijaan nähden.

- 26 Komissio esitti 14.11.2017 vaatimuksen siitä, että tietty osa 18.10.2017 esitettyihin huomautuksiin sisältyvistä tiedoista käsitellään luottamuksellisesti väliintulijaan nähden.
- 27 Komissio esitti 22.11.2017 huomautuksia 18.10.2017 esitetystä huomautuksista.
- 28 Väliintulija esitti 15.12.2017 huomautuksia 18.10.2017 esitetystä ja komission esittämistä huomautuksista.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 27.4.2018 prosessinjohtotoimenä pääasian asianosaisia vastaamaan useisiin kysymyksiin ja toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset noudattivat tätä pyyntöä asetetussa määräajassa. Niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia toistensa vastauksista, minkä ne myös tekivät asetetussa määräajassa.
- 30 Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen niitä koskevin osin
 - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 31 Komissio, jota väliintulija tukee, vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 32 Asianosaisten lausumat ja unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 4.7.2018 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

18.10.2017 esitettyjen huomautusten tutkittavaksi ottaminen

- 33 Kantajat toimittivat 18.10.2017 esitetty huomautukset jäljempänä selostetussa yhteydessä.
- 34 Hallinnollisen menettelyn viimeisessä vaiheessa komissio ilmoitti asianomaisille osapuolille laskuvirheen olemassaolosta. Tämä virhe, joka liittyy unionin tuotannonalan tiettyihin vahinkoindikaattoreihin, perustui siihen, että tietty unionin tuotannonalan vientimyynti oli otettu huomioon unionin sisäisenä myyntinä. Sen seurauksena komissio korjasi tietoja, jotka liittyivät unionin tuotannonalan unionin sisäiseen myyntiin, sekä tarkisti muihin indikaattoreihin liittyviä tietoja, joihin laskuvirheen vaikutus oli heijastunut.
- 35 Kannekirjelmässä kantajat väittivät, ettei komissio ollut tehnyt kaikkia tarkistuksia, joita laskuvirheen korjaaminen edellytti.
- 36 Vastineessa komissio selvitti yksityiskohtaisesti, että laskuvirhe oli tapahtunut jäljennettäessä erään unionin tuottajan kyselyvastausten liitteenä olevaan taulukkolaskentaohjelmalla laadittuun sähköisessä muodossa olevaan taulukkoon sisältyviä lukuja erityiseen sähköisessä muodossa olevaan taulukkoon ja ettei kyseinen virhe ollut vaikuttanut muihin kuin korjattuihin indikaattoreihin, koska muut indikaattorit oli vahvistettu erillisissä sähköisessä muodossa olevissa taulukoissa.

- 37 Komission mukaan ainoat vahinkoindikaattorit, joihin virhe oli vaikuttanut ja jotka oli tarkistettu, olivat ne, joiden osalta kyseiseen erityiseen taulukkoon sisältyvissä laskentakaavoissa oli luotu automaattisia linkkejä niihin tietoihin, joita laskuvirhe oli koskenut.
- 38 Komissio ehdotti, että kyseiset tiedot, jotka ovat perusasetuksen 29 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja, annettaisiin unionin yleisen tuomioistuimen käytettäväksi, jollei työjärjestyksen 103 artiklasta muuta johdu, jotta kantajat voisivat varmistua siitä, että edellä 36 ja 37 kohdassa annetut selitykset ovat perusteltuja.
- 39 Unionin yleisen tuomioistuimen 20.7.2017 määräämän asian selvittämistoimen johdosta komissio lähetti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon muistitikun, jolle tiedot, joiden toimittamista tarkoitettiin, oli tallennettu. Päätöksellä, joka annettiin tiedoksi 14.9.2017, luettuna yhdessä mainitun asian selvittämistoimen kanssa, kantajia edustavia asianajajia kehoitettiin sillä edellytyksellä, että nämä allekirjoittavat luottamuksellisuutta koskevat sitoumukset, tutustumaan kyseiselle muistitikulle tallennettuihin asiakirjoihin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamon tiloissa yksinomaan voidakseen varmistua tiettyjen vastineissa annettujen selvitysten paikkansapitävyydestä siltä osin kuin on kyse laskuvirheen vaikutuksista.
- 40 Tämän asiakirjoihin tutustumisen jälkeen 18.10.2017 esittämässään huomautuksissa kantajat eivät riitautta mainittujen selvitysten paikkansapitävyyttä, mutta väittävät löytäneensä kyseisistä asiakirjoista viisi uutta virhettä, jotka vahvistavat tietyt niiden väitteet.
- 41 Komissio väittää ensisijaisesti, että 18.10.2017 esitetyt huomautukset on jätettävä tutkimatta, koska niissä käsitellyt kysymykset eivät liity unionin yleisen tuomioistuimen määräämien asian selvittämistoimen ja prosessinjohtotoimen kohteeseen. Toissijaisesti se väittää, ettei kantajien mainitsemien virheiden oikaiseminen muuttanut sen riidanalaisen asetuksen yhteydessä tekemää analyysiä.
- 42 Väliintulija, jolta suurin osa kyseessä olevista luottamuksellisista tiedoista on peräisin, väittää lähinnä, ettei perusasetuksessa anneta lupaa luovuttaa yrityksen unionin toimielimille antamia luottamuksellisia tietoja tukien vastaisen menettelyn yhteydessä ilman kyseisen yrityksen lupaa. Toissijaisesti väliintulija vaatii, että sille myönnetään aiempaa kattavampi oikeus tutustua kyseessä oleviin tietoihin.
- 43 Heti aluksi on todettava, että kantajien 18.10.2017 esitetyissä huomautuksissa mainitsemat viisi virhettä eivät liity laskuvirheeseen, jonka johdosta unionin yleinen tuomioistuin määräsi asian selvittämistoimen ja prosessinjohtotoimen, eivätkä siis kyseisten toimien kohteeseen.
- 44 Seuraavaksi on muistutettava, että perusasetuksessa säännellään yksityiskohtaisesti asianomaisten osapuolten oikeutta tutustua tukien vastaisen tutkimuksen yhteydessä kerättyihin tietoihin. Siinä säädetään kattavat menettelylliset takeet sisältävästä järjestelmästä, jolla pyritään yhtäältä mahdollistamaan se, että ne, joita asia koskee, kykenevät puolustamaan etujaan tehokkaasti, ja toisaalta säilyttämään tarpeen mukaan kyseisessä tutkimuksessa käytettyjen tietojen luottamuksellisuus, ja siihen sisältyvillä säännöillä mahdollistetaan näiden kahden vaatimuksen yhteensovittaminen (ks. analogisesti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 96 kohta).
- 45 Tältä osin perusasetuksen 29 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan periaate, jonka mukaan viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia luonteeltaan luottamuksellisia tietoja. Saman artiklan 5 kohdassa muun muassa kielletään komissiota paljastamasta mitään tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita tiedot toimittanut henkilö on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisina, ilman mainitun henkilön erityistä lupaa ja paitsi jos muun muassa unionin viranomaisten laatimien sisäisten asiakirjojen ilmaisemisesta nimenomaan säädetään.

- 46 Perusasetukseen sisältyy myös tiettyjä säännöksiä, joilla voidaan sovittaa yhteen asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksiin ja luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarpeeseen liittyvät vaatimukset. Yhtäältä asianomaisten osapuolten oikeutta tutustua perusasetuksen 11 artiklan 7 kohdan ja 30 artiklan nojalla käytettävissä oleviin tietoihin rajoittaa kyseisten tietojen luottamuksellisuus. Toisaalta asianomaisten osapuolten mainittujen puolustautumisoikeuksien säilyttämiseksi perusasetuksen 29 artiklan 2–4 kohdassa säädetään tietojen luottamuksellisuuden osalta tietyistä järjestelyistä.
- 47 Tässä tapauksessa asiakirjat, joihin kantajien asianajajat saivat luvan tutustua, sisältävät yksinomaan kaupallisia tietoja kahdelta niistä kolmesta yrityksestä, jotka käsiteltävässä asiassa muodostavat unionin tuotannonalan. Kyse on perusasetuksen 29 artiklassa tarkoitetuista luottamuksellisista tiedoista, mitä asianosaiset eivät kiistä.
- 48 Kyse on siis asiakirjoista, joiden luovuttamista kantajat eivät voineet vaatia perusasetuksen mukaisesti. Oikeus tutustua näihin asiakirjoihin annettiin unionin yleisen tuomioistuimen päätöksessä vain kantajien asianajajille yksinomaan sitä varten, että nämä voisivat selvittää komission tekemän laskuvirheen vaikutukset, ja kyseinen oikeus rajattiin tarkasti, jotta varmistettiin kantajien puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen, kuten unionin yleisen tuomioistuimen määräämistä asian selvittämistoimesta ja prosessinjohtotoimesta ilmenee.
- 49 Yhtäältä nimittäin unionin yleisen tuomioistuimen määräämän asian selvittämistoimen sanamuoto oli täsmällinen. Komission oli annettava vain ne tiedot, jotka olivat ehdottoman välttämättömiä, jotta voitiin varmistua tiettyjen vastineissa esitettyjen selvitysten paikkansapitävyydestä siltä osin kuin on kyse laskuvirheen alkuperästä ja vaikutuksista.
- 50 Toisaalta asianosaisille 14.9.2017 tiedoksi annetussa päätöksessä määrättiin prosessinjohtotoimena oikeus tutustua kyseessä oleviin tietoihin yksinomaan sen varmistamiseksi, että kantajien puolustautumisoikeuksia kunnioitetaan nyt käytävässä menettelyssä siltä osin kuin on kyse mainituista selvityksistä, ei sen varmistamiseksi, että kantajilla olisi perusasetuksessa asianomaisille osapuolille annettuja takeita laajempi tiedonsaantioikeus, mikä olisi ristiriidassa mainittujen tietojen luottamuksellisuuden kunnioittamisen kanssa. On vielä korostettava, että kantajien oikeudet hallinnollisessa menettelyssä taattiin perusasetuksen 11 artiklan 7 kohdalla sekä 29 ja 30 artiklalla.
- 51 Edellä esitetystä seuraa, että nyt käsiteltävää tapausta ei voida rinnastaa tilanteeseen, jossa unionin yleinen tuomioistuin olisi päättänyt työjärjestyksen 103 artiklan 3 kohdan nojalla ja kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteensovittamisen päätteeksi yleisesti saattaa pääasian asianosaisen tietoon toisen pääasian asianosaisen toimittamia luottamuksellisia tietoja tai asiakirjoja. Käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin nimittäin antoi kantajien asianajajille oikeuden tutustua erityisesti sähköisessä muodossa oleviin taulukoihin, joiden avulla komissio vahvisti riidanalaiset indikaattorit, vain jotta nämä saattoivat varmistaa tiettyjen vastineissa annettujen selvitysten paikkansapitävyyden siltä osin kuin on kyse laskuvirheen vaikutuksista erityisesti kyseisissä taulukoissa luotujen linkkien osalta. Kantajat eivät näin ollen voi väittää, että niillä olisi ollut yleinen oikeus tutustua uusiin tietoihin, joihin perehtyminen antaisi niille mahdollisuuden vedota uusiin perusteisiin tai väitteisiin, jotka on otettava tutkittavaksi työjärjestyksen 84 artiklan nojalla.
- 52 Tältä osin on myös huomattava, että kantajat eivät itse pyytäneet unionin tuomioistuimelta mahdollisuutta tutustua kyseisiin asiakirjoihin voidakseen saada ne yleisesti käyttöönsä. Vastauksessa kantajat päinvastoin pyysivät nimenomaisesti tätä oikeutta vain varmistaakseen tiettyjen vastineissa annettujen selvitysten paikkansapitävyyden siltä osin kuin on kyse laskuvirheen vaikutuksista.
- 53 Edellä esitetyn perusteella 18.10.2017 esitetyt huomautukset on jätettävä tutkimatta.
- 54 Ei siis ole tarpeen lausua väliintulijan toissijaisesta vaatimuksesta, jolla se pyrkii saamaan kattavamman oikeuden tutustua kyseisiin tietoihin.

Asiakysymys

- 55 Kantajat esittävät kanteensa tueksi lähinnä seitsemän kanneperustetta, jotka koskevat useita perusasetuksen rikkomisia:
- ensimmäisen kanneperusteen mukaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohtaa, luettuna yhdessä saman artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan kanssa, on rikottu, ja näistä säännöksistä edellinen on olennaisilta osin samanlainen Marrakechissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen liitteeseen 1 A sisältyvän tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 156; jäljempänä tukia ja tasoitustulleja koskeva sopimus) 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdan iv) alakohdan ja jälkimmäinen sen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdan iii) alakohdan kanssa
 - toinen kanneperuste koskee perusasetuksen 10 artiklan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista
 - kolmas kanneperuste koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan rikkomista
 - neljäs kanneperuste koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan d alakohdan ja 15 artiklan 1 kohdan rikkomista
 - viides kanneperuste koskee perusasetuksen 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan ja sen seurauksena sen 15 artiklan 1 kohdan rikkomista
 - kuudes kanneperuste koskee perusasetuksen 8 artiklan 1, 2 ja 4–7, kohdan, 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 6 kohdan rikkomista
 - seitsemäs kanneperuste koskee perusasetuksen 30 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista.
- 56 On syytä tutkia ensin toinen ja seitsemäs kanneperuste

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 10 artiklan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista

- 57 Toisessa kanneperusteessa, joka jakautuu kahteen osaan, kantajat väittävät, että ottaessaan tutkimuksessa huomioon kahden eri rahtimaksun politiikan, vaikka kyseistä toimenpidettä ei mainittu tutkimuksen perustana olevassa valituksessa eikä tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa, komissio rikkoi perusasetuksen 10 artiklaa ja loukkasi Jindal Saw'n puolustautumisoikeuksia.
- 58 Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että koska perusasetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, että valituksessa on oltava todisteet tuesta ja että näin ei ollut käsiteltävässä asiassa kahden eri rahtimaksun politiikan osalta, komission olisi pitänyt panna vireille uusi erillinen tutkimus joko uuden valituksen perusteella tai viran puolesta. Kantajat lisäävät, että komissio ei voi pidättää itsellään oikeutta tutkia vireillepanoilmoituksessa mainittujen tukien lisäksi muita tutkimuksen aikana mahdollisesti todettavia tukia.
- 59 Toisessa osassa kantajat väittävät, että ottaessaan kahden eri rahtimaksun politiikan huomioon tutkimuksessa komissio loukkasi Jindal Saw'n puolustautumisoikeuksia, koska kyseinen yritys sai tiedon tutkimuksen kohteesta vasta tutustuessaan lopulliseen ilmoitukseen, eikä sillä näin ollen ollut käytettävissään samoja määrä- ja ilmoitusaikoja kahden eri rahtimaksun politiikkaa koskevien huomautusten esittämistä varten kuin sillä oli ollut muiden tutkimukseen liittyvien näkökohtien osalta.

- 60 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän kanneperusteen perusteltavuuden.
- 61 Ensimmäisen osan osalta on muistutettava, että perusasetuksen 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti tukien vastaisen tutkimuksen vireillepano edellyttää lähtökohtaisesti valituksen tekemistä unionin tuotannonalan puolesta. Kyseisen asetuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaan valituksessa on oltava riittävät todisteet tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavasta tuesta. Mainitun asetuksen 10 artiklan 2 kohdan c alakodan mukaan on toimitettava ”todisteet [kyseisen tuen] – – luonteesta”.
- 62 Kantajat moittivat komissiota lähinnä siitä, että se on rikkonut perusasetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohtaa ottaessaan tutkimuksessa huomioon kahden eri rahtimaksun politiikan, vaikka sitä ei ollut mainittu valituksessa.
- 63 Tämä väite ei kuitenkaan perustu tosiseikkoihin, koska kahden eri rahtimaksun politiikka mainittiin valituksessa. Valituksen tekijä nimittäin mainitsi valituksessa Intian viranomaisilta peräisin olevia asiakirjoja, joissa mainittiin sekä rautamalmin kohdistuva vientivero että kahden eri rahtimaksun politiikka, osoittaakseen, että näiden viranomaisten tarkoituksena oli torjua rautamalmin vientiä. Lisäksi valituksen tekijä viittasi terästeollisuuden 12. viisivuotissuunnitelmaa käsittelevän työryhmän vuonna 2011 julkaiseman raportin kohtaan, jonka mukaan ”tällä hetkellä maasta peräisin olevan rautamalmin vientiä torjutaan – – ottamalla käyttöön rautamalmin arvoon perustuva 20 prosentin vientitulli ja – – perimällä merkittävästi korkeampi rautatierahti vientiin tarkoitettulta rautamalmita”.
- 64 Lisäksi on niin, että – kuten komissio on korostanut – kantajat sekoittavat keskenään rautamalmin tarjontaan liittyvän tukijärjestelmän ja kyseiseen järjestelmään liittyvän erityisvälineen. Sekä valituksessa että tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa viitataan siihen, että Intian viranomaiset olisivat valtuuttaneet tai määränneet yksityisen tahon hoitamaan tehtävän eli tarjoamaan korkealaatuista rautalmia nimenomaisesti mainittua riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Valitusta ja vireillepanoilmoitusta ei siten ollut rajattu vain vientiveroon. Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.
- 65 Edellä esitetystä seuraa, että myöskään toinen osa ei perustu tosiseikkoihin. Kun nimittäin otetaan huomioon, että valitus koski kahden eri rahtimaksun politiikkaa, Jindal Saw sai tiedon siitä, että sitä tarkasteltiin osana kyseistä tukijärjestelmää, ennen lopullisen ilmoituksen antamista joulukuussa 2015.
- 66 Joka tapauksessa on huomattava, että kaikki Jindal Saw’n komissiolle hallinnollisen menettelyn aikana esittämät väitteet koskivat sitä, voitiinko vientirajoituksia niiden täsmällisestä luonteesta riippumatta yleisesti pitää taloudellisena tukena vai ei.
- 67 Jindal Saw ei myöskään lopullisesta ilmoituksesta esittämässään huomautuksissa erottanut toisistaan vientiveroa ja kahden eri rahtimaksun politiikkaa, vaan esitti uudelleen väitteitä, jotka koskivat vientirajoituksia yleisesti. Siksi vientirajoituksia koskevat Jindal Saw’n huomautukset kattoivat molemmat toimenpiteet, jotka yhdessä muodostavat kyseessä olevan tukijärjestelmän.
- 68 Näin ollen toisen kanneperusteen toinen osa ja siten koko toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana
- Seitsemäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 30 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista*
- 69 Seitsemäs kanneperuste jakautuu pääasiallisesti kahteen osaan.
- 70 Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät komission rikkoneen perusasetuksen 30 artiklan 4 kohtaa ja loukanneen Jindal Saw’n oikeutta tulla kuulluksi, koska se ei toimittanut Jindal Saw’lle tiettyjä tietoja, joita se oli pyytänyt 1.2.2016 päivätyissä kahdessa sähköpostiviestissä.

- 71 Kantajat väittävät oikeuskäytännön perusteella, että unionin oikeusjärjestyksessä taattujen oikeuksien kunnioittamisella on sitäkin olennaisempi merkitys silloin, kun unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, ja että näihin oikeuksiin kuuluu oikeus tulla asianmukaisesti kuulluksi. Niiden mukaan ei kuitenkaan voida täysin sulkea pois sitä, että jos Jindal Saw’lla olisi ollut mahdollisuus esittää huomautuksia niistä tiedoista, joita se oli pyytänyt siltä osin kuin on kyse vahinkoindikaattoreista, joihin laskuvirhe oli vaikuttanut, ja unionin tuotannonalan kustannuksista, mukaan lukien Saint-Gobain Pam -konsernin myynti-, hallinto- ja muut yleiskustannukset, hallinnollinen menettely olisi voinut johtaa erilaiseen ja sen kannalta edullisempaan lopputulokseen, koska komissio oli aikaisemmin jo tarkistanut kantaansa asianomaisten osapuolten sille esittämien huomautusten johdosta.
- 72 Toisessa osassa kantajat väittävät komission rikkoneen perusasetuksen 30 artiklan 5 kohtaa ja loukanneen Jindal Saw’n oikeutta tulla kuulluksi, koska komissio ei antanut sille riittävästi aikaa esittää huomautuksia muutettujen vahinkoindikaattoreiden tiedoksi antamisen jälkeen. Tältä osin ne väittävät, ettei voida täysin sulkea pois sitä, että jos Jindal Saw’lla olisi muutettujen vahinkoindikaattoreiden tiedoksi antamisen jälkeen ollut käytettävissään mainitun säännöksen mukainen määräaika, se olisi voinut esittää seikkaperäisempiä huomautuksia, jotka olisivat voineet saada komission muuttamaan kantaansa.
- 73 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän kanneperusteen perusteltavuuden.
- 74 Heti aluksi on ensinnäkin todettava, että kun tukien vastaisen tutkimuksen asianomaiset osapuolet, muun muassa vientiä harjoittavat tuottajat, joita tutkimus koskee, pyytävät etujensa puolustamiseksi oikeutta tutustua niitä tosiasioita tai huomioita koskeviin tietoihin, joihin tukien vastaiset toimenpiteet voivat perustua, komissio on velvollinen noudattamaan tiettyjä periaatteita ja menettelyllisiä takeita.
- 75 Tältä osin on todettava, että yhtäältä perusasetuksen 30 artiklassa vahvistetaan tietyt yksityiskohtaiset säännöt siltä osin kuin on kyse asianomaisten osapuolten kuulluksi tulemista koskevan oikeuden – joka on unionin oikeusjärjestyksessä tunnustettu perusoikeus – käytöstä. Kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetään oikeudesta saada tieto niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiotaan suositella lopullisten tasoitustullien käyttöön ottamista. Mainitun artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään lisäksi, että jos komissio aikoo tehdä päätöksen, joka perustuu aiemmin ilmoitetuista poikkeaviin tosiasioihin ja huomioihin, niistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista, ja sen 5 kohdassa, että asianomaisilla osapuolilla on lähtökohtaisesti oltava vähintään kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksensa ja että kyseinen määräaika voi olla lyhyempi, jos kyse on täydentävästä lopullisesta ilmoituksesta.
- 76 Toisaalta vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevat vaatimukset eivät liity pelkästään menettelyihin, jotka voivat johtaa seuraamusten määräämiseen, vaan myös tutkimusmenettelyihin, jotka edeltävät sellaisten tukien vastaisten asetusten antamista, jotka voivat vaikuttaa asianomaisiin yrityksiin suoraan ja erikseen sekä aiheuttaa niille haitallisia vaikutuksia. Erityisesti tilanteessa, jossa asianomaisille yrityksille toimitetaan tietoja tutkimusmenettelyn kuluessa, niiden puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen edellyttää, että niille on hallinnollisen menettelyn aikana annettu mahdollisuus esittää tehokkaasti kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja todisteista, joita komissio käyttää tuen ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (ks. analogisesti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 77 Vaikka puolustautumisoikeuksien kunnioittamisella tosin on ensiarvoisen tärkeä merkitys tukien vastaisissa tutkintamenettelyissä (ks. analogisesti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), näiden oikeuksien kunnioittamista koskeva sääntöjenvastaisuus voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen vain silloin, kun on mahdollista, että tämän

- sääntöjenvastaisuuden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jolloin asianomaisen osapuolen puolustautumisoikeuksiin olisi tosiasiallisesti vaikutettu (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 107 kohta).
- 78 On kuitenkin muistettava, että kyseistä osapuolta ei voida vaatia osoittamaan sitä, että komission päätös olisi ollut toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin pois suljettu, koska tämä asianosainen olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman todettua menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 79 Sitä vastoin asianomaisen osapuolen tehtävänä on osoittaa konkreettisesti, miten se olisi voinut puolustautua paremmin, ellei mainittua sääntöjenvastaisuutta olisi tapahtunut, eikä todeta ainoastaan, ettei se voinut esittää huomautuksia hypoteettisista tilanteista (ks. vastaavasti tuomio 1.6.2017, Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto, T-442/12, EU:T:2017:372, 145 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 80 Toiseksi on todettava, että käsiteltävässä asiassa komissio antoi lopullisessa ilmoituksessa asianomaisille osapuolille tiedoksi kaikki ne tosiasiat ja huomiot, joita se piti olennaisina ja joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön tasoitustulleja, mukaan lukien vahinkoindikaattoreita koskevat luvut ja näistä indikaattoreista ilmenevien kehityssuuntausten analyysin. Käytännössä komissio oli yhtäältä todennut unionin tuotannonalan myynnin vähentyneen yli 6 prosenttia ja kyseisen tuotannonalan menettäneen markkinaosuudestaan noin 2,5 prosenttia taantuvilla markkinoilla. Toisaalta komissio oli todennut edelleen mainitun tuotannonalan osalta, että sen heikoksi todettu kannattavuus yhdessä unionissa tapahtuneen myynnin vähenemisen ja markkinaosuuksien menettämisen kanssa oli tehnyt sen talous- ja rahoitustilanteesta vaikean, ja päätellyt kaikkien merkityksellisinä pitamiensä vahinkoindikaattoreiden kokonaisanalyysin perusteella ja kyseisen vaikeaksi todetun talous- ja rahoitustilanteen vuoksi, että unionin tuotannonalalle oli aiheutunut perusasetuksen 8 artiklassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.
- 81 Ensimmäinen väite koskee yhtäältä perusasetuksen 30 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, luettuna yhdessä saman artiklan 2 kohdan kanssa, rikkomista ja toisaalta puolustautumisoikeuksien loukkaamista sen vuoksi, ettei Jindal Saw'lle toimitettu sen 1.2.2016 päivätyissä kahdessa sähköpostiviestissä pyytämää tietoa, jotka koskivat ensinnäkin laskuvirheen toteamisen jälkeen muutettujen vahinkoindikaattoreiden ilmoittamista ja toiseksi erilaisia unionin tuotannonalan kustannuksia.
- 82 Ensinnäkin siltä osin, ettei Jindal Saw'lle toimitettu sen pyytämää tietoa, jotka koskivat unionin vahinkoindikaattoreihin tehtyjä korjauksia, on huomautettava, että 28.1.2016 päivätyssä kirjallisessa tiedoksiannossa, jossa Jindal Saw'lle ilmoitettiin tietyistä unionin tuotannonalan vahinkoindikaattoreihin tehdyistä korjauksista, komissio mainitsi heti aluksi nimenomaisesti ne vahinkoindikaattorit, joihin oli tehty muutoksia laskuvirheen toteamisen jälkeen, eli ensinnäkin unionin kokonaiskulutukseen, toiseksi vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuuteen, kolmanneksi unionin tuotannonalan markkinaosuuteen ja neljänneksi kyseisen tuotannonalan myyntihintaan liittyvät vahinkoindikaattorit. Sen jälkeen kyseisen kirjallisen tiedonannon liitteessä esitettiin asianomaiset luvut lopullisen ilmoituksen tapaan vaihteluväleinä. Lopuksi komissio ilmoitti mainitussa kirjallisessa tiedonannossa nimenomaisesti, ettei näiden muutosten perusteella ollut tehty muutoksia kehityssuuntauksia koskeviin päätelmiin eikä lopullisiin päätelmiin, jotka oli aiemmin toimitettu asianomaisille osapuolille.
- 83 Näistä toteamuksista ilmenee, ettei komission laskuvirheen korjaamisen jälkeen tekemiä muutoksia voitu itsessään pitää perusasetuksen 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina olennaisina tosiasioina ja huomioina, koska nämä muutokset eivät aiheuttaneet muutoksia kehityssuuntauksiin, joita käytettiin

vahinkoa koskevan arvion perusteena. Näin ollen komissio ei siis perusasetuksen eikä etenkin sen 30 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ollut velvollinen ilmoittamaan Jindal Saw’lle mainituista muutoksista, eikä sen varsinkaan ollut pakko noudattaa Jindal Saw’n pyyntöä saada lisätietoa tästä aiheesta. Komissio ei siis rikkonut perusasetuksen 30 artiklan 2 ja 4 kohtaa.

- 84 Lisäksi sen väitteen osalta, joka koskee kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista, on katsottava, että komissio oli 28.1.2016 päivätyssä kirjallisessa tiedonannossaan toimittanut kaikki tarvittavat tiedot, jotta Jindal Saw’n oli mahdollista ilmaista näkemyksensä laskuvirheen korjaamisen jälkeen tehdyistä muutoksista, minkä Jindal Saw ensimmäisessä 1.2.2016 päivätyssä sähköpostiviestissään tekikin. Tältä osin on todettava vielä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä kantajat eivät esittäneet yhtään uutta huomautusta komissiolle 1.2.2016 jo esitettyihin huomautuksiin nähden. Näin ollen on todettava, että komissio antoi riidanalaisen asetuksen sen jälkeen, kun Jindal Saw oli voinut esittää kaikki tarpeelliset huomautukset, ja etteivät kantajat tässä menettelyssä osoittaneet, että Jindal Saw olisi voinut puolustautua paremmin hallinnollisessa menettelyssä.
- 85 Toiseksi on niin, että siltä osin kuin on kyse tiettyjä unionin tuotannonalan kustannuksia koskevien tietojen toimittamatta jättämisestä, on todettava, että komission olisi tosin hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti pitänyt vastata tähän pyyntöön, vaikka vain ilmoittaakseen, että kyse oli luottamuksellisista tiedoista, joihin se ei voinut antaa Jindal Saw’lle oikeutta tutustua. Tähän nimenomaiseen tietopyyntöön vastaamatta jättämisestä ei kuitenkaan seuraa, että komissio on rikkonut perusasetuksen 30 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa, luettuna yhdessä saman artiklan 2 kohdan kanssa, koska Jindal Saw’n pyytämät lisätiedot eivät olleet uusia olennaisia tosiasioita ja huomioita.
- 86 Jo väliaikaisesta polkumyöntiasetuksesta, joka annettiin 18.9.2015 sellaisen rinnakkaisen polkumyöntitutkimuksen yhteydessä, joka liittyi asiaomaisen tuotteen kanssa samaan tuotteeseen ja samoihin vientiä harjoittaviin tuottajiin ja johon sisältyi samanlainen unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskeva arviointi, ilmeni, että mainitun tuotannonalan kannattavuutta laskettaessa komissio oli ottanut huomioon kyseisen tuotannonalan tuotantoyksiköiden myynti-, hallinto- ja muiden yleiskustannusten lisäksi sen myyntiyksiköiden kustannukset. Väliaikaisen polkumyöntiasetuksen 92 perustelukappaleessa todettiin, että ”komissio [oli määrittänyt] yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta” ja että ”[samankaltaisen] tuotteen unionin-myyntistä suurin osa [oli tapahtunut] yhteistyössä toimineiden EU:n tuottajien [myyntiyksiköiden] kautta, ja niiden kustannukset ja kannattavuus otettiin huomioon”.
- 87 Se, että Jindal Saw ei pannut merkille tai ymmärtänyt oikein niiden selvitysten ulottuvuutta, jotka annettiin väliaikaisen polkumyöntiasetuksen yhteydessä ja toistettiin tukien vastaiseen menettelyyn liittyvässä lopullisessa ilmoituksessa ja joiden mukaan unionin tuotannonalan kustannukset otettiin huomioon kyseisen tuotannonalan kannattavuutta laskettaessa, ei tarkoita, että komission 28.1.2016 pidetyssä kokouksessa tältä osin tekemät selvennykset olivat uusia olennaisia tosiasioita ja huomioita. Komissio ei siis ole tältä osin rikkonut perusasetuksen 30 artiklan 2 ja 4 kohtaa.
- 88 Myös siitä, että kyseessä oleva ilmoitus, joka liittyy unionin tuotannonalan myyntiyksiköiden kustannusten huomioon ottamiseen kyseisen tuotannonalan kannattavuutta laskettaessa, oli ollut tiedossa 19.9.2015 eli siitä saakka, kun väliaikainen polkumyöntiasetus julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä, seuraa, että Jindal Saw’lla oli käytettävissään tarvittavat tiedot, jotta se saattoi esittää asianmukaisesti tätä laskelmaa koskevat huomautuksensa.
- 89 Näin ollen ensimmäinen väite on hylättävä perusteettomana.

- 90 Toisesta väitteestä, joka liittyy perusasetuksen 30 artiklan 5 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin Jindal Saw’lla ei ollut kymmenen päivän pituista tai ainakaan riittävää määräaika esittääkseen huomautuksia tiettyihin vahinkoindikaattoreihin tehdyistä muutoksista, on todettava, ettei kyseisestä säännöksestä ilmene, että komissio olisi velvollinen myöntämään asianomaisille osapuolille määräajan, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia kaikista muutoksista, joita komissio tekee niiden lopullisesta ilmoituksesta esittämien huomioiden johdosta. Tällaisesta velvollisuudesta olisi ollut kyse vain, jos 28.1.2016 päivätty komission kirjallinen tiedonanto olisi sisältänyt perusasetuksen 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja olennaisia tosiasioita ja huomioita, joita siihen ei sisältänyt.
- 91 Joka tapauksessa on huomautettava, että unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä kantajat eivät esittäneet muita laskuvirheen korjaamiseen liittyviä väitteitä kuin ne, jotka Jindal Saw oli jo esittänyt ensimmäisessä 1.2.2016 päivätyssä sähköpostiviestissään.
- 92 Näin ollen ei ole mitään perusteita katsoa, että tukien vastainen menettely olisi voinut johtaa toisenlaiseen lopputulokseen, jos Jindal Saw’lla olisi ollut enemmän aikaa esittää huomautuksiaan tältä osin.
- 93 Lisäksi voidaan korostaa, että senkään jälkeen, kun unionin yleisen tuomioistuimen määräämän prosessinjohtotoimen yhteydessä oli tutustuttu niihin asiakirjoihin, jotka sisälsivät tietoja, joihin laskuvirhe mahdollisesti oli vaikuttanut, kantajat eivät esittäneet yhtään kyseiseen virheeseen liittyvää uutta väitettä ja myönsivät, ettei mainitun virheen korjaaminen edellyttänyt muita oikaisuja niiden lisäksi, jotka komissio oli tehnyt ja antanut tiedoksi Jindal Saw’lle 28.1.2016.
- 94 Näin ollen toinen väite on hylättävä perusteettomana, ja seitsemäs kanneperuste on siis hylättävä kokonaisuudessaan

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan rikkomista

- 95 Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä kantajat riitauttavat lähinnä sen, että kyseessä olevat vientirajoitukset eli rautamalmin vientivero ja kahden eri rahtimaksun politiikka ovat perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, joka on pääosin samanlainen kuin tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohta, tarkoitettua taloudellista tukea. Tämä kanneperuste jakautuu kahteen osaan.

– Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee virheellisen oikeudellisen arviointiperusteen soveltamista sen toteamiseksi, että kyseessä on valtuuttaminen, sekä ilmeisiä arviointivirheitä

- 96 Ensimmäisessä osassa kantajat esittävät kolme väitettä, joiden mukaan komissio on lähinnä soveltanut virheellistä oikeudellista arviointiperustetta todetessaan, että kyseessä on Intian viranomaisten toimi, jolla valtuutetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettulla tavalla intialaiset rautamalmin tuottajat tarjoamaan kyseistä malmia asianomaisen tuotteen kotimaiselle tuotannonalalle, ja on sen lisäksi tehnyt tiettyjä arviointivirheitä.
- 97 Aluksi on huomautettava, että perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan kyse on taloudellisesta tuesta, jos viranomaiset ”valtuuttavat tai määräävät yksityisen tahon huolehtimaan yhdestä tai useammasta i, ii ja iii alakohdassa tarkoitettua tavanomaisesti julkisille viranomaisille kuuluvasta tehtävästä” ja ”noudatettava käytäntö ei todellisuudessa eroa julkisten viranomaisten tavallisesti noudattamasta käytännöstä”.
- 98 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, että käsiteltävässä asiassa on kyse ainoastaan ”valtuuttamisen” käsitteestä, jota ei ole määritelty perusasetuksessa.

- 99 On kuitenkin todettava yhtäältä, että perusasetuksen viidennen perustelukappaleen mukaan kyseisellä asetuksella olisi ”saatettava” tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen määräykset ”mahdollisimman laajalti” osaksi unionin oikeutta ja toisaalta, että perusasetuksen 3 artikla, jonka otsikko on ”Tuen määritelmä”, ja kyseisen sopimuksen 1 artikla ovat sanamuodoltaan hyvin suureksi osaksi samanlaiset ja sisällöltään täysin samanlaiset.
- 100 Vaikka unionin tuomioistuimilla ei vielä ole ollut tilaisuutta tulkita perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdtaa, WTO:n riitojenratkaisuelimen on kuitenkin täytynyt soveltaa tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen vastaavaa määräystä useaan otteeseen.
- 101 Tältä osin on huomattava, että perusasetuksen säännöksiä on tulkittava mahdollisimman pitkälle tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen vastaavien määräysten valossa (ks. analogisesti tuomio 11.7.2017, Viraj Profiles v. neuvosto, T-67/14, ei julkaistu, EU:T:2017:481, 88 kohta).
- 102 Näin ollen perusasetuksen 3 artiklaa, jolla pannaan täytäntöön tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan sisältö, on tulkittava mahdollisuuksien mukaan tämän viimeksi mainitun määräyksen valossa.
- 103 Lisäksi on todettava, että vaikka WTO:n riitojenratkaisuelimen tukia ja tasoitustulleja koskevasta sopimuksesta tekemät tulkinnat eivät voi sitoa unionin yleistä tuomioistuinta sen arvioidessa riidanalaisen asetuksen pätevyyttä, mikään ei estä unionin yleistä tuomioistuinta viittaamasta niihin, kun kyse on tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen määräyksiä vastaavien perusasetuksen säännösten tulkinnasta (ks. analogisesti tuomio 11.7.2017, Viraj Profiles v. neuvosto, T-67/14, ei julkaistu, EU:T:2017:481, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 104 Ensimmäisessä väitteessä kantajat vetoavat lähinnä siihen, että määrätessään vientirajoituksia Intian viranomaiset ovat toimineet vain harjoittamansa yleisen sääntelyvallan rajoissa eivätkä ole käyttäneet kyseistä valtaa saadakseen intialaiset rautamalmin tuottajat tarjoamaan kyseistä malmia asianomaisen tuotteen kotimaiselle tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan. Kantajien mukaan ei ole tiedossa, miten vientirajoitukset vaikuttavat konkreettisesti muun muassa intialaisten rautamalmin tuottajien päätöksenteon vapauteen niiden määrittellessä liiketoimintastrategiaansa, ja niiden vaikutus on sattumanvarainen.
- 105 Komissio, jota väliintulija tukee, riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.
- 106 Huomattakoon, että perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan tarkoituksena on määritellä taloudellisen tuen käsite siten, että määritelmän ulkopuolelle jätetään kaikki sellaiset viranomaisten toimenpiteet, jotka eivät kuulu johonkin kyseisessä säännöksessä lueteltuun ryhmään. Juuri tätä silmällä pitäen perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdassa luetellaan konkreettisia tilanteita, joiden on katsottava käsittävän viranomaisen myöntämää taloudellista tukea, eli suora tai välillinen varojen siirto, julkisista tuloista luopuminen tai hyödykkeen tai palvelun toimittaminen. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään, että jos viranomaiset valtuuttavat yksityisen tahon huolehtimaan yhdestä tai useammasta edellä mainituissa alakohdissa luetelluista tehtävistä, se rinnastetaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun viranomaisen myöntämään taloudelliseen tukeen.
- 107 Tästä seuraa, että – kuten komissio on korostanut – perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toinen luetelmakohta on lähinnä kiertämisen vastainen säännös, jolla pyritään varmistamaan, etteivät kolmannen maan viranomaiset pysty välttämään tukia koskevien sääntöjen noudattamista hyväksyessään toimenpiteitä, jotka eivät suppeasti tulkittuna varsinaisesti kuulu kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdan soveltamisalaan mutta joilla on käytännössä vastaavia vaikutuksia.

- 108 Näin ollen perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan toisen luetelmakohdan täysin tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi kyseisessä säännöksessä tarkoitettu valtuuttaminen on ymmärrettävä kaikiksi viranomaisten toiminnaksi, jolla suoraan tai välillisesti asetetaan yksityinen taho vastuuseen kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdassa tarkoitettujen kaltaisten tehtävien hoitamisesta.
- 109 Käsiteltävässä asiassa Intian viranomaiset ottivat käyttöön rautamalmin vientirajoituksia vientiveron ja kahden eri rahtimaksun politiikan muodossa. On kuitenkin todettava, että on mahdollista määrittää melko tarkasti, mille tasolle tuotteen viennin kallistumisen on vakiinnuttava, jotta kotimaisten tuottajien ei enää olisi taloudellisesti kannattavaa viedä kyseistä tuotetta. Mainitut viranomaiset saattoivat tällä tavoin päästä kyseisten rajoitusten avulla käytännössä vastaavaan tulokseen kuin ne olisivat päässeet asettamalla intialaiset kaivosyhtiöt suoraan vastuuseen rautamalmin toimittamisesta kotimarkkinoille.
- 110 Voidakseen vahvistaa, että kyse on taloudellisesta tuesta, komissio on tehnyt analyysin WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa United States – Measures treating export restraints as subsidies (WT/DS 194/R) (Yhdysvallat – Toimenpiteet vientirajoitusten kohtelemiseksi tukina) 23.8.2001 antamaan raporttiin sisältyvän viisivaiheisen testin perusteella ja tulkinnut tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdan iv) alakohdtaa vientirajoitusten yhteydessä.
- 111 Tämän analyysin perusteella komissio arvioi riidanalaisen asetuksen 177 perustelukappaleessa, että Intian viranomaiset valtuuttivat kaivosyritykset toteuttamaan omaa politiikkaansa, jolla luodaan lokeroituneet kotimarkkinat ja tarjotaan rautamalmia kotimaiselle rauta- ja terästeollisuudelle, mainitun asetuksen 180 perustelukappaleessa, että kaikkia intialaisia kaivosyrityksiä oli pidettävä yksityisinä eliminä, kyseisen asetuksen 219 perustelukappaleessa, että kyseiset yritykset olivat tarjonneet rautamalmia kotimarkkinoilla riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, saman asetuksen 221 perustelukappaleessa, että maan alueella sijaitsevien raaka-aineiden toimittaminen kansallisille yrityksille on tavanomaisesti maan viranomaisille kuuluva tehtävä ja lopuksi kyseisen asetuksen 225 perustelukappaleessa, että puuttuminen välillisesti markkinoiden toimintaan vientirajoituksilla on ”viranomaisten tavallisesti noudattama käytäntö”.
- 112 Asianomaisessa analyysissä, joka on esitetty riidanalaisen asetuksen 135–229 perustelukappaleessa, komissio totesi, että kyseessä olevilla vientirajoituksilla Intian viranomaiset yrittivät saada intialaiset kaivosyritykset toimimaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettulla tavalla eli käsiteltävässä asiassa tarjoamaan rautamalmia Intian markkinoilla. Sen sijaan, että mainitut viranomaiset olisivat itse ostaneet rautamalmia ja tarjonneet sitä kyseisillä markkinoilla ne perustivat järjestelmän, jonka tarkoituksena oli saada intialaiset rautamalmin tuottajat tarjoamaan tuotettaan mainituilla markkinoilla ja jossa kyseisen rautamalmin vienti tehtiin kaupallisesti kannattamattomaksi vientirajoitusten avulla.
- 113 Se, että Intian viranomaiset suunnittelivat ja ottivat käyttöön tällaisen järjestelmän vuosina 2007 ja 2008, käy ilmi erilaisista seikoista, jotka komissio mainitsi riidanalaisessa asetuksessa. Kyseisen asetuksen 145 perustelukappaleessa todettiin, että vuonna 2005 Intian terästeollisuudesta vastaavan ministeriön perustama asiantuntijaryhmä oli päätellyt raportissaan (nk. Dang-raportti), että Intian oli säilytettävä kotimaisen rautamalmin tarjonnan tuoma etu ja kehitettävä ja hyödynnettävä sitä.
- 114 Lisäksi riidanalaisen asetuksen 153, 157 ja 158 perustelukappaleessa mainituista seikoista ilmenee, että Intian viranomaiset seurasivat intialaisen rautamalmin viennin kehitystä ja tarkastivat, saavutettiinko kyseisillä vientirajoituksilla tavoiteltu vaikutus eli kyseisen malmin tarjonta Intian markkinoilla, tarkistamalla määrääjain näiden rajoitusten tasoa, erityisesti rautamalmiin kohdistuvan vientiveron määrää, varmistaakseen tavoitellun vaikutuksen saavuttamisen.

- 115 Riidanalaisen asetuksen 158 perustelukappaleesta ilmenee myös, että terästeollisuuden 12. viisivuotissuunnitelmaa käsittelevän työryhmän marraskuussa 2011 julkaisemassa raportissa osoitettiin Intian viranomaisen nimenomainen aikomus torjua korkean verotuksen avulla rautamalmin vientiä, tarvittaessa korottaa vientiveroa entisestään ja lisäksi harkita mahdollisuutta ottaa tarvittaessa käyttöön lisätoimenpiteitä.
- 116 Juuri näiden seikkojen perusteella ja ottaen huomioon merkittävät alkuvaiheen investoinnit ja korkeat kiinteät kustannukset, joista intialaisten rautamalmin tuottajien oli vastattava, komissio totesi riidanalaisen asetuksen 169 perustelukappaleessa, että ”Intian viranomaiset [kannustivat] rautamalmin tuottajia pitämään yllä tuotantoa kotimarkkinoiden tyydyttämiseksi, vaikka rationaalinen toimittaja [olisi mukauttanut] tuotantoaan tilanteeseen, jossa vientiä ei kannusteta”, ja mainitun asetuksen 171 perustelukappaleessa, että kyseiset viranomaiset olivat näin valtuuttaneet intialaiset rautamalmin tuottajat tarjoamaan hyödykkeitä kotimaisille rautamalmin käyttäjille eli teräksen tuottajille.
- 117 Kantajat väittävät siis virheellisesti, että Intian viranomaiset puuttuivat markkinoiden toimintaan vain sääntelyvaltansa rajoissa ja että tämän puuttumisen vaikutus oli tuntematon ja sattumanvarainen. Sitä vastoin, kuten edellä 112–116 kohdasta ilmenee, kyseessä olevat vientirajoitukset suunniteltiin ja otettiin käyttöön nimenomaisesti siinä tarkoituksessa, että varmistetaan rautamalmin tarjoaminen Intian markkinoilla, ja sen jälkeen niitä seurattiin ja mukautettiin tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi mainitut viranomaiset ovat itse myöntäneet kohdennettuja vientirajoituksia koskevan politiikkansa onnistumisen, kuten riidanalaisen asetuksen 173 kohdassa täsmennetään. Kun terästeollisuudesta vastaavan ministeriön alainen pysyvä hiili- ja teräskomitea tiedusteli 29.8.2013 antamaansa 38. raporttia varten, ”missä määrin – – rautamalmin [tuolloin sovelletun] vientiveron määrä o[li] onnistunut torjumaan rautamalmin vientiä ja oliko sitä tarpeen tarkistaa enemmän”, mainittu ministeriö totesi muun muassa, että se ”o[li] käsitellyt kysymystä säännöllisesti [Intian] valtiovarainministeriön kanssa, jotta rautalmista perittäisiin asianmukainen vientivero, jolla torjutaan tehokkaasti vientiä ja parannetaan rautamalmin saatavuutta kotimaisessa rauta- ja terästeollisuudessa kohtuuhinnoin” ja että ”korkeamman vientiveron periminen rautalmista [oli] [Intian] hallituksen politiikan mukaista”.
- 118 Myöskään se kantajien väite, jonka mukaan se, että tiettyjen tutkimusajanjakson kuukausien aikana rautamalmin hinta Intian markkinoilla oli sen maailmanmarkkinahintaa korkeampi ja että tutkimusajanjakson jälkeen Jindal Saw toi maahan käyttämänsä rautamalmin, osoittaa, että tulosten saavuttaminen kyseisillä vientirajoituksilla riippuu markkinaolosuhteista ja kyseisille markkinoille sijoittautuneiden toimijoiden päätöksentekovapaudesta, ei voi menestyä. Intian viranomaisen myöntämä taloudellinen tuki muodostuu nimittäin juuri rautamalmin tarjoamisesta. Se, että rautalmia myytiin tiettyinä tutkimusajanjakson kuukausina Intian markkinoilla maailmanmarkkinahintaa korkeampaan hintaan, ei koske kyseisen taloudellisen tuen vaan mahdollisen edun olemassaoloa. Kuten kantajat itsekkin korostavat, taloudellisen tuen ja edun olemassaolo on erotettava toisistaan. Myöskään se, että talouden toimija, joka voi saada taloudellista tukea, päättää olla käyttämättä sitä, ei itsessään vaikuta kyseisen tuen olemassaoloon.
- 119 Ei ole myöskään viitteitä siitä, että kyseessä olevat vientirajoitukset otettiin käyttöön julkisten varojen keräämistä varten, mikä vahvistaa analyysin, jonka mukaan Intian viranomaiset ovat kyseisillä verotus- ja tariffitoimenpiteillä pyrkineet panemaan täytäntöön politiikkaa, jonka tarkoituksena on taata rautamalmin tarjonta Intian markkinoilla.
- 120 Ensimmäinen väite on siis hylättävä.
- 121 Toisessa väitteessä kantajat vetoavat siihen, että perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohtaa on tulkittava siten, että viranomaisilta edellytetään väistämättä aktiivisempia toimia kuin vain kannustamista, jotta voidaan katsoa, että ne pyrkivät kotimaan markkinoille sijoittautuneita henkilöitä tai yhteisöjä koskevilla toimillaan valtuuttamaan yksityisen tahon huolehtimaan tietyistä tehtävistä kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla. Näin ei ole käsiteltävässä asiassa.

- 122 Tältä osin kantajat väittävät, että komissio nojautui virheelliseen oikeudelliseen arviointiperusteeseen tutkiessaan, oliko Intian viranomaisten tuki asianomaisen tuotteen kotimaiselle tuotannonalalle tosiasiallisesti viranomaisten politiikan tavoite eikä vain niiden yleisen sääntelyvallan harjoittamisen sivuvaikutus. Sen olisi niiden mukaan nimittäin pitänyt tutkia, oliko intialaisten kaivosyritysten rautamalmin tarjonta mainitulle tuotannonalalle WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen riita-asiassa United States – Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea (WT/DS 296/AB/R) (Yhdysvallat – Koreasta peräisin olevien, dynaamisissa hakumuisteissa (DRAM) käytettävien puolijohdesirujen tasoitustulleja koskeva tutkimus) 20.7.2005 antaman raportin 114 kohdassa käytettyjen ilmaisujen mukaan ”tahatonta” vai vain ”yleisen valtion sääntelyn sivutuote”.
- 123 Komissio, jota väliintulija tukee, riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.
- 124 Siitä kantajien väitteestä, jonka mukaan Intian viranomaiset eivät toteuttaneet pelkkää kannustamista aktiivisempia toimia, on heti aluksi riittävää todeta, että hyväksyessään kyseessä olevat vientirajoitukset sellaisessa konkreettisesti tilanteessa, jonka ominaispiirteitä ovat merkittävät alkuvaiheen investoinnit ja korkeat kiinteät kustannukset, joiden takia intialaiset kaivosyritykset eivät voineet supistaa tuotantoaan, kyseiset viranomaiset rajoittivat näiden yritysten toimintavapautta rajoittamalla käytännössä niiden mahdollisuutta päättää, millä markkinoilla ne myivät tuotteitaan.
- 125 Tältä osin kantajat eivät ole esittäneet mitään perusteluja komission analyysin kyseenalaistamiseksi. Sitä, että Intian viranomaiset ottivat käyttöön kyseessä olevat vientirajoitukset ja mukauttivat niitä jatkuvasti varmistukseksi kyseisille rajoituksille asetetun tavoitteen saavuttamisen, ei voida pitää pelkästään rautamalmin kotimaisten tuottajien kannustamisena. Päinvastoin nämä Intian viranomaisten toimet johtivat siihen, että kyseiset tuottajat myivät tuotteitaan Intian markkinoilla.
- 126 Tältä osin on huomautettava, että vaikka delegointi tapahtuu tavallisesti virallisilla keinoilla, se voi olla myös epävirallista, ja että delegoinnin lisäksi voi olla muita joko virallisia tai epävirallisia keinoja, joita viranomaiset voivat käyttää samoihin tarkoituksiin, kuten valituselimen riita-asiassa Yhdysvallat – DRAM antaman raportin 110 kohdassa todettiin (ks. edellä 122 kohta).
- 127 Se, että Intian viranomaiset ottivat käsiteltävässä asiassa käyttöön rautamalmin vientirajoituksia ja mukauttivat niitä jatkuvasti varmistukseksi pääsyn samaan tulokseen kuin jos ne olisivat itse tarjonneet rautamalmia Intian markkinoilla, merkitsee tällaista epävirallista delegointia. Tämän tosiseikan todetessaan komissio on siis tosiasiallisesti todennut, että mainitut viranomaiset toteuttivat aktiivisia toimia, joita ei voitu rinnastaa pelkkään kannustamiseen.
- 128 Vaikuttaa siis siltä, että kantajien väite, jonka mukaan Intian viranomaiset eivät toimineet aktiivisesti vaan toimillaan pelkästään kannustivat, perustuu riidanalaisen asetuksen virheelliseen tulkintaan.
- 129 Toinen väite on siis hylättävä.
- 130 Kantajien kolmannen väitteen mukaan komissio teki virheen, kun se tutkiessaan, valtuutettiin kyseessä olevilla vientirajoituksilla yksityinen taho hoitamaan jokin perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iii alakohdassa tarkoitetuista tehtävistä, nojautui pelkästään vientirajoitusten kohteena olevien yritysten reaktioihin ja kyseisten rajoitusten markkinavaikutuksiin. Kantajien mukaan sen olisi nimittäin pitänyt tutkia yksinomaan Intian viranomaisten toteuttamia konkreettisia toimenpiteitä ottamatta huomioon näiden toimenpiteiden vaikutuksia Intian markkinoilla.
- 131 Komissio, jota väliintulija tukee, riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.
- 132 Myös kantajien tämän perusteen yhteydessä esittämä väite perustuu riidanalaisen asetuksen virheelliseen tulkintaan. Kuten edellä 112–116 kohdasta ilmenee, komissio ei nojautunut pelkästään niiden yritysten reaktioihin, joita vientirajoitukset ja niiden vaikutukset Intian markkinoilla koskivat. Se

- analysoi Intian viranomaisten toimintaa sekä niiden nimenomaisen politiikan ja yksityisten tahojen toiminnan välistä yhteyttä. Mainittujen viranomaisten toteuttamia konkreettisia toimenpiteitä, jotka otettiin huomioon kyseisessä analyysissä, eivät nimittäin ole pelkästään ne säädökset, joissa hyväksytään asianomaiset vientirajoitukset, vaan myös markkinavalvontaa ja kyseisten vientirajoitusten vaikutusten tutkimista koskevat jatkuvat toimet sekä muutokset, joita niiden johdosta tehdään asianomaisiin vientirajoituksiin tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi. Kantajat väittävät siis virheellisesti, että komissio perusti analyysinsä vain niiden yritysten reaktioihin, joita mainitut rajoitukset koskevat, ja näiden rajoitusten markkinavaikutuksiin.
- 133 Väitteet, joita kantajat esittävät tältä osin WTO:n riitojenratkaisuelimen oikeuskäytännöstä, johon ne vetoavat, yleisesti ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan tueksi, eivät ole omiaan saattamaan kyseenalaiseksi edellä esitettyjä seikkoja. Niiden kolmen riita-asian, joihin ne vetoavat, keskeiset tosiseikat tai oikeudelliset kysymykset eivät nimittäin ole rinnastettavissa käsiteltävän asian tosiseikkoihin, joten näillä raporteilla ei ole merkitystä sen yhteydessä.
- 134 Ensinnäkin siltä osin kuin on kyse riita-asiasta Yhdysvallat – Toimenpiteet vientirajoitusten kohtelemiseksi tukina (ks. edellä 110 kohta), siinä oli ratkaistava, oliko tasoitustulleja koskeva Yhdysvaltojen lainsäädäntö, jossa Kanadan mukaan rinnastettiin hyödykkeen vientiä rajoittava viranomaisten sääntelytoimi eli vientirajoitus tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdassa tarkoitettuun taloudelliseen tukeen, yhteensopiva viimeksi mainitun määräyksen kanssa. Näin ollen kyseinen riita-asia ei koskenut erityisiä vientirajoituksia tarkasteltuina sellaisten poliittisten kannanottojen valossa, jotka liittyivät tavoitteeseen varmistaa tarkoitettun tuotteen tarjonta kotimarkkinoilla tietyn tuotannonalan tukemiseksi.
- 135 Toiseksi on niin, että siltä osin kuin on kyse WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-rolled Electrical Steel from the United States (WT/DS 414/R) (Kiina – Yhdysvalloista peräisin oleviin suuntaisrakeisiin sähkötekniisiin levyvalmisteisiin sovellettavat tasoitus- ja polkumyyntitullit) 16.11.2012 antamasta raportista, joka vahvistettiin valituselimen raportissa, jossa oli kyse tuonnin rajoittamisesta vapaaehtoista rajoittamista koskevilla sopimuksilla, viranomaisten toiminnan ja väitetyt taloudellisen tuen välistä yhteyttä ei voitu rinnastaa käsiteltävässä asiassa todettuun yhteyteen mainitussa riita-asiassa kyseessä olevan toimenpiteen tyyppin ja taloudellisen tuen luonteen osalta. Kyseisessä riita-asiassa Kiinan kansantasavalta nimittäin katsoi, että vapaaehtoista rajoittamista koskevat sopimukset, joilla rajoitettiin tarkoitettun tuotteen tuontia Yhdysvaltoihin, olivat johtaneet kyseisen tuotteen kotimaisten ostajien omaisuuden siirtoon mainittua tuotetta valmistavalle kotimaiselle tuotannonalalle, mitä voitiin pitää tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdan iv alakohdassa tarkoitettuna taloudellisena tukena, kun otetaan huomioon, että toimenpiteen vaikutuksesta yksityiset osapuolet suorittivat varojen siirron maksamalla korkeampia hintoja. Kyseistä riita-asiata varten perustetun paneelin mukaan sen johdosta, että rajatoimenpiteen kaltainen viranomaisten toimenpide vaikuttaa välillisesti nostamalla hintoja markkinoilla, ei voida katsoa, että viranomaiset olisivat kyseisellä toimenpiteellä valtuuttaneet yksityiset ostajat tekemään suoria varojen siirtoja tuotannonalalle, joka myy hyödykettä tarkoitetuilla markkinoilla, tai että ne olisivat määränneet ne tekemään niin.
- 136 Kolmanneksi on niin, että siltä osin kuin on kyse WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China (WT/DS437/R) (Yhdysvallat – Tiettyjä Kiinasta peräisin olevia tuotteita koskevat tasoitustoimenpiteet) 16.1.2015 antamasta raportista, voidaan todeta, että kyseinen riita-asia koski tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 11 artiklan 11.3 kappaletta, jossa on kyse kotimaisen tuotannonalan esittämän todistusaineiston tutkimisesta sen ratkaisemiseksi, onko näyttö riittävä perustelemaan tukien vastaisen tutkimuksen käynnistämisen.

- 137 Paneeli katsoi riita-asiassa olevan kyse siitä, oliko tutkintaviranomainen toiminut tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 11 artiklan 11.2 ja 11.3 kappaleen mukaisesti pannaan vireille tukien vastaisen tutkimuksen sellaisen väitteen ja näytön perusteella, joiden mukaan kyse oli taloudellisesta tuesta vieraan valtion viranomaisten soveltamien vientirajoitusten ja niiden vaikutusten takia, joita näillä rajoituksilla oli hintoihin kyseisen maan kotimarkkinoilla. Kyseiseen asiaan liittyvässä valituksessa ei kuitenkaan annettu mitään näyttöä asianomaisten rajoitusten seurannasta tai mukauttamisesta.
- 138 Edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon tilanne, jonka paneeli arvioi mainitussa riita-asiassa, siinä laaditulla kertomuksella ei lähtökohtaisesti ole merkitystä nyt käsiteltävässä asiassa, jossa sellaisen toimen toteaminen, jolla kotimaiset rautamalmin tuottajat veloitetaan tarjoamaan tuotteitaan kotimarkkinoilla, perustuu varsinaisten vientirajoitusten sekä rauta- ja terästeollisuutta koskevaan erityisen tukipolitiikan lisäksi todisteisiin toimenpiteiden jatkuvasta mukauttamisesta tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi.
- 139 Lisäksi kantajat pitävät virheellisinä päätelmiä, jotka komissio teki yhtäältä riidanalaisen asetuksen 186 perustelukappaleessa, joka koskee Intian viranomaisten politiikan vaikutuksia Intian markkinoilla ja jossa komissio toteaa kyseisen politiikan johtaneen rautamalmin vientimäärän merkittävävään vähenemiseen, kun taas kyseessä olevien vientirajoitusten käyttöönoton eli vuosien 2007 ja 2008 ja vuoden 2015 välisenä aikana Intian rautamalmin tuotanto väheni sen mukaan vientiä voimakkaammin, ja toisaalta kyseisen asetuksen 190 perustelukappaleessa, jossa se toteaa lähinnä, että asianomaiset vientirajoitukset olivat johtaneet Intian kotimarkkinoilla rautamalmin ylitarjontaan, kun taas ylituotanto oli sen mukaan vähentynyt alle puoleen saman ajanjakson aikana.
- 140 Tältä osin on yhtäältä huomattava, että riidanalaisen asetuksen 183 ja 184 perustelukappaleeseen sisältyvät luvut osoittavat rautamalmin tuotannon vähentyneen Intiassa vuosina 2007–2015. Kyseinen tuotanto ylitti kuitenkin aina rautamalmin kulutuksen Intiassa saman ajanjakson aikana, joten tuotanto pidettiin sen vähentymisestä huolimatta kuitenkin jatkuvasti riittävällä tasolla kotimaisen kysynnän kattamiseksi, mikä oli niiden tavoitteiden mukaista, joita Intian viranomaiset olivat asettaneet ottaessaan käyttöön asianomaiset vientirajoitukset.
- 141 Toiseksi on todettava, että rautamalmin kotimainen kulutus on ollut lähes jatkuvassa kasvussa mainittujen rajoitusten käyttöönoton jälkeen ja että lisäkulutus on kohdistunut Intiassa tuotettuun rautamalmiin, koska kyseisen tuotteen tuonti on pysynyt lähes ennallaan. Koska rautamalmin kotimainen tuotanto on kuitenkin vähentynyt samalla ajanjaksolla, ja kun otetaan huomioon maailmanmarkkinoiden korkeammat hinnat, vaikuttaa paradoksaaliselta, että Intian kotimainen rautamalmin tuotanto olisi kokonaan kattanut lisääntyneen kotimaisen kulutuksen, sillä vääristymättömässä markkinatilanteessa – kun otetaan huomioon rautamalmin hintataso maailmanmarkkinoilla – rautamalmin intialaisten tuottajien olisi ollut kannattavampaa viedä tuotteitaan kuin myydä niitä kotimaan markkinoilla.
- 142 Kantajat eivät myöskään ota huomioon sitä, että rautamalmin kotimaisen tuotannon väheneminen Intiassa oli seurausta tuomioistuimen päätöksistä sulkea kaivoksia laittoman louhinnan ja ympäristörikkomusten vuoksi, kuten komissio on riidanalaisen asetuksen 187 perustelukappaleessa tuonut esiin. Se, että rautamalmin ylituotanto Intiassa eli – viitaten mainitun asetuksen 190 perustelukappaleeseen – kotimaisen tuotannon ylijäämä suhteessa kotimaiseen kulutukseen ja vientiin, josta on vähennetty tuonti, väheni kyseisten kaivosten sulkemisen seurauksena, ei tee virheelliseksi komission toteamusta, joka koskee ylituotantoa markkinoilla, koska ylituotantoa oli olemassa koko tarkastelujakson ajan.
- 143 Näin ollen on hylättävä kolmas väite ja siten ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa kokonaisuudessaan

– Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa on sekoitettu keskenään kyseisessä säännöksessä tarkoitettu taloudellisen tuen käsite ja mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettu edun käsite

- 144 Kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohtaa ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen sekoittaessaan keskenään mainitun 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun taloudellisen tuen käsitteen ja kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettun edun käsitteen. Tältä osin ne väittävät yhtäältä, että kyseiset käsitteet kattavat kaksi erillistä oikeudellista seikkaa, joiden perusteella on yhdessä tarkasteltuina mahdollista määrittää, katsotaanko tuen olevan kyseessä, ja toisaalta, että taloudellisen tuen olemassaolon osoittamiseksi ei ole syytä turvautua perusasetuksen 6 artiklan d alakohdassa, joka koskee taloudellisen tuen vastaanottajalle annettavan edun laskemista, tarkoitettuun riittämättömänä pidettävän vastikkeen käsitteeseen. Näin ollen ne arvostelevat sitä, että riidanalaisessa asetuksessa koko komission analyysi, joka koskee väitettä viranomaisten toimesta, jolla valtuutetaan intialaiset rautamalmin tuottajat tarjoamaan rautamalmia asianomaisen tuotteen kotimaiselle tuotannonalalle, liittyy niiden mukaan vain siihen, olivatko intialaiset rautamalmin tuottajat tarjonneet mainittua malmia asianomaisen tuotteen kotimaiselle tuotannonalalle riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan, vaikka tällä kysymyksellä olisi niiden mukaan ollut merkitystä vain sen selvittämiseksi, oliko väitettyjen tarjottujen hyödykkeiden vastaanottajille myönnetty etua.
- 145 Tämän osan tueksi kantajat vetoavat WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen riita-asiassa United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft – Second Complaint (WT/DS 353/AB/R) (Yhdysvallat – Suurten siviili-ilma-alusten kauppaan vaikuttavat toimenpiteet – Toinen valitus) 23.3.2012 antamaan raporttiin ja WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa Korea – Measures affecting trade in commercial vessels (WT/DS 273/R) (Korea – Kauppa-alusten kauppaan vaikuttavat toimenpiteet) 11.4.2005 antamaan raporttiin.
- 146 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän osan perusteltavuuden.
- 147 Heti aluksi on todettava, että – kuten riidanalaisen asetuksen taloudellisen tuen olemassaoloa koskevaan osaan sisältyvistä 181–219 perustelukappaleesta ilmenee – komissio on analysoinut yksityiskohtaisesti Intian rautamalmimarkkinoiden kehitystä. Kyseisen asetuksen 190 perustelukappaleessa komissio pani merkille, että ”rautamalmin tuotannon vähenemisestä huolimatta Intian markkinoilla o[li] jatkuva ja selittämätön ylikapasiteetti, kun verrataan kotimaista kulutusta ja vientiä, josta on vähennetty tuonti”, mikä ”[oli] johtanut kotimarkkinoilla rautamalmin ylitarjontaan, jonka Intian viranomaiset [olivat] hyväksyneet ja johon ne [olivat] pyrkineet”. Mainitun asetuksen 192 perustelukappaleessa se totesi, että ”rautamalmin vientiveron tavoitteena ei ollut lopettaa vientiä kokonaan vaan vähentää sitä ja lisätä samalla [tämän malmin] saatavuutta kotimarkkinoilla”.
- 148 Näiden toteamusten jälkeen komissio totesi riidanalaisen asetuksen 200 perustelukappaleessa, että se oli arvioinut kyseisistä vientirajoituksista johtuvan rautamalmin ylitarjonnan mahdollisen vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinahintaan Intiassa.
- 149 Edellä esitetystä seuraa, että analysoidessaan, oliko kyse taloudellisesta tuesta, komissio analysoi kyseisen markkinatutkimuksen lisäksi mainittujen rajoitusten mahdollisen vaikutuksen rautamalmin kotimarkkinahintaan Intiassa vasta todettuaan, että kyseiset vientirajoitukset olivat johtaneet rautamalmin ylitarjontaan Intian markkinoilla.
- 150 Seuraavaksi on todettava, että riidanalaisen asetuksen 230–271 perustelukappaleen muodostaman kokonaisuuden, jonka otsikko on ”Etuus”, tulkinnasta ilmenee, että komissio teki etuutta koskevasta arviointiperusteesta perinpohjaisen analyysin, joka poikkeaa selvästi sen taloudellisen tuen olemassaolon osalta tekemästä analyysistä, minkä kantajat myönsivät asian käsittelyn suullisessa vaiheessa unionin yleisen tuomioistuimen esittämän kysymyksen jälkeen.

- 151 Lisäksi on todettava, että kantajat vetoavat WTO:n riitojenratkaisuelimen oikeuskäytäntöön asiayhteydestään irrotettujen lainausten perusteella. Ensinnäkin siltä osin kuin on kyse valituselimen riita-asiassa United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft – Second Complaint (ks. edellä 145 kohta) antamasta raportista, on huomautettava, että tätä asiaa varten perustetun paneelin 31.3.2011 antamassa raportissa (WT/DS 353/R) kyseinen paneeli katsoi, että oli tarpeen suunnitella uusi testi sen selvittämiseksi, olivatko mainitussa asiassa kyseessä olevat toimenpiteet tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleen a) 1) kohdan i alakohdassa tarkoitettua taloudellista tukea. Uusi testi edellytti sen määrittelemistä, tuottivatko hankintasopimuksen yhteydessä tarjotut palvelut etua niiden maksajalle (viranomaiset) vai sille, joka sai niistä maksun. Sovellettuaan tätä uutta testiä paneeli päätteli, että kyseessä olevien palvelujen tarjoaminen tuotti etua sille, joka sai maksun niiden tarjoamisesta, eikä niistä maksaville viranomaisille, ja että tästä syystä kyseessä oli mainitussa määräyksessä tarkoitettu taloudellinen etu.
- 152 Kyseisessä riita-asiassa tällaisen testin soveltaminen johti siihen, että ei voitu pitää erillään kysymyksiä siitä, oliko kyse taloudellisesta tuesta vai edusta, sillä seurauksella, että jos todettiin viranomaisen saaneen etua, kyse ei lähtökohtaisesti ollut taloudellisesta tuesta, ja päinvastoin. Tästä syystä valituselin hylkäsi testin soveltamisen ja katsoi, että paneelin valitsemassa lähestymistavassa oli vaarana sekoittaa keskenään tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 1 artiklan 1.1 kappaleessa esitetyn tuen määritelmän kaksi eri osaa.
- 153 Toiseksi on todettava, että vastaavasti ne paneelin riita-asiassa Korea – Commercial vessels (ks. edellä 145 kohta) laatiman raportin kohdat, joihin kantajat viittaavat, koskevat tilannetta, jossa unioni piti todisteena Korean viranomaisten antamasta valtuutuksesta tai määräyksestä sitä, että rahoituslaitokset olivat osallistuneet vaikeuksissa olevien yritysten rakenneuudistukseen sen sijaan, että olisivat yrittäneet lisätä tulojaan muun muassa lopettamalla kyseiset yritykset. Vaikka väitetty taloudellinen tuki oli tässä tilanteessa rakenneuudistus, kyse oli edusta vain, jos rakenneuudistusta ei toteutettu tavanomaisten markkinaolosuhteiden mukaisissa olosuhteissa. Näin ollen taloudellisen tuen olemassaolon arviointia ei ollut mahdollista erottaa edun olemassaolon arvioinnista.
- 154 Lisäksi on todettava, että käsiteltävässä asiassa, toisin kuin tilanteessa, josta oli kyse niissä kahdessa riita-asiassa, joihin kantajat vetosivat (ks. edellä 145 kohta), se, että komission taloudellisen tuen olemassaolon osalta tekemästä analyysistä jätettiin pois seikat, jotka liittyivät asianomaisten vientirajoitusten hintavaikutuksiin Intian markkinoilla eli seikat, joiden merkityksen kantajat kiistävät taloudellisen tuen olemassaoloon liittyvän tutkimuksen yhteydessä, ei muuta mitenkään komission analyysiä, jonka mukaan kyseessä olevat vientirajoitukset johtivat Intian markkinoilla rautamalmin tarjonnan kasvuun, jonka komissio katsoi vastaavan rautamalmin tarjontaa.
- 155 Näin ollen ensimmäisen kanneperusteen toinen osa ja siten ensimmäinen kanneperuste kokonaisuudessaan on hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan rikkomista

- 156 Kolmannessa kanneperusteessaan, joka jakautuu kahteen osaan, kantajat väittävät toissijaisesti ensimmäiseen kanneperusteeseen nähden, että komissio rikkoi 4 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa katsoessaan, että kyseessä oleva tuki oli erityinen. Ne viittaavat tältä osin WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen riita-asiassa United States – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China (WT/DS 379/AB/R) (Yhdysvallat – Polkumyynitullit ja tasoitustullit tietyistä Kiinasta peräisin olevista tuotteista) 25.3.2011 antamaan raporttiin.

– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan rautamalmin tarjoamisesta muodostuva tuki ei ole erityistä tukea

- 157 Nyt käsiteltävän kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että rautamalmi on valuraudan ja teräksen eli kahden taloudessa yleisesti käytettävän tuotantopanoksen pääainesosa. Kantajien mukaan Intiassa ei siten ole mahdollista määrittää ja rajata tarkasti niiden tiedossa olevien yritysten ja tuotannonalojen määrää, joiden voidaan katsoa hyötyvän siitä, että rautamalmin tarjonta riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan Intian markkinoilla on lisääntynyt. Rauta- ja terästeollisuus ei kantajien mukaan myöskään ole ainoa tuotannonala, joka on hyötynyt rautamalmin tarjonnasta Intiassa, sillä hyödyt koskevat muitakin sementti-, hiilen esikäsitteily- ja ferroseosteollisuuden kaltaisia tärkeitä tuotannonaloja.
- 158 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän osan perusteltavuuden.
- 159 Riidanalaisesta asetuksesta ilmenee, että komissio tutki, täyttivätkö rautamalmin kohdistuva vientivero ja kahden eri rahtimaksun politikka tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen olemassaolon toteamiselle asetetun kolmannen ja viimeisen edellytyksen eli sen, että kyseessä ovat perusasetuksen 4 artiklan mukaiset erityiset tuet.
- 160 Tältä osin komissio totesi riidanalaisen asetuksen 272 perustelukappaleessa, että kun otetaan huomioon hyödykkeet, joita kyseiset toimenpiteet koskevat, niistä koitui etua vain rauta- ja terästeollisuudelle eli tietyille tuotannonalalle, ja katsoi, ettei tuen erityisyyden toteaminen edellyttänyt, että sen olisi lisäksi rajoitettava tuotannonalan tiettyyn alasektoriin. Sitä vastoin rautamalmia – etenkin korkealaatuista – toisin kuin tiettyjä muita raaka-aineita, kuten öljyä, kaasua tai vettä, ei voida käyttää rajattomalla määrällä tuotannonaloja, vaan pikemminkin puuston tavoin rajallisessa määrässä yrityksiä ja tuotannonaloja, erityisesti pallografiittiraudasta valmistettujen putkien tuotannossa. Komissio viittasi tältä osin WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen riita-asiassa United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India (WT/DS 436/AB/R) (Tiettyjä Intiasta peräisin olevia kuumavalssattuja hiiliteräslevy tuotteita koskevat tasoitustullit) 19.12.2014 antamaan raporttiin.
- 161 On komission tavoin huomautettava, että pyrittäessä määrittämään, voidaanko kyseessä olevia vientirajoituksia pitää perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina erityisinä tukina, ei ole merkityksellistä selvittää, käytetäänkö rautaa ja terästä yleisesti taloudessa yleensä, vaan käytetäänkö rautamalmia yleisesti taloudessa yleensä.
- 162 Ainoat rautamalmia koskevista vientirajoituksista hyötyvät yritykset ovat nimittäin intialaiset yritykset, jotka käyttävät rautamalmia jatko tuotannossa, eli muun muassa rauta- ja terästeollisuus. Se, että rautamalmi on rauta- ja terästeollisuuden perusraaka-aine, ei tarkoita, että se olisi sitä koko Intian taloudelle, kuten vesi, öljy ja kaasu, joita käytetään lukemattomilla tuotannonaloilla ja lukemattomissa yrityksissä. Rautamalmia ei siis voida rinnastaa näihin muihin tuotantopanoksiin.
- 163 Vaikka on lisäksi mahdollista, että kyseessä olevat vientirajoitukset voivat välillisesti hyödyttää rauta- ja terästeollisuuden jatkojalostusyrityksiä, jotka käyttävät rautaa ja terästä, siltä osin kuin kyseinen tuotannonala olisi siirtänyt rautamalmin tarjonnan tukemiseen liittyvän edun eteenpäin kyseisille yrityksille, se ei voi johtaa siihen, ettei rauta- ja terästeollisuudelle myönnettyä tukea itsessään pidetä perusasetuksessa tarkoitettuna erityisenä tukena.
- 164 Myöskään se, että tuki hyödyttää koko tuotannonalaa, ei tarkoita, ettei sitä voida pitää perusasetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna erityisenä tukena. Kyseisen säännöksen sanamuodon mukaan tuki voi nimittäin kohdistua erityisesti paitsi yritykseen myös ”tuotannonalaan taikka yritysten tai tuotannonalojen ryhmään”.

- 165 Sen kantajien väitteen osalta, jonka mukaan hyöty koskee muitakin tärkeitä tuotannonaloja, kuten sementti-, hiilen esikäsitteily- ja ferroseosteollisuutta, on huomautettava, että se perustuu pelkkiin toteamuksiin ilman, että kantajat antavat tietoja näiden muiden tuotannonalojen kulutuksen määrästä, joten ei voida sulkea pois sitä, että niiden kulutus on erittäin vähäistä.
- 166 Tältä osin on joka tapauksessa huomautettava, että WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa United States – certain flat steel products – India (WT/DS 436/R) (Yhdysvallat – Tietyt teräslevytuotteet – Intia) antaman raportin, sellaisena kuin se on vahvistettu tuen erityisyyttä koskevan kysymyksen osalta valituselimen samassa riita-asiassa (WT/DS 436/AB/R) antamalla raportilla (ks. edellä 160 kohta), joka myös liittyy Intian viranomaisten toteuttamiin rautamalmia koskeviin toimenpiteisiin, mukaan tätä malmia koskevaa tukea voidaan pitää erityisenä.
- 167 Raportissaan paneeli totesi, että ”koska [oli] vahvistettu, että mahdollisuus saada tukea [oli] vähäinen, tämä tuki [oli] [tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen] 2 artiklassa tarkoitetulla tavalla erityinen” ja että ”vaikka tämä mahdollisuus [oli] vähäinen sen takia, että vain tietyt yritykset [saattoivat] käyttää tuettua tuotetta, tuki [oli] erityinen”.
- 168 On siis katsottava, että käsiteltävässä asiassa Intian viranomaisten toimenpiteet, jotka koskevat ainoastaan rautamalmia, ovat perusasetuksen 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla erityisiä, kuten WTO:n riitojenratkaisuelin on jo todennut siltä osin kuin on kyse tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen 2 artiklasta. Näin ollen kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.
- *Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan rautamalmiin kohdistuvasta vientiverosta muodostuva tuki ei ole erityistä tukea*
- 169 Nyt käsiteltävän kanneperusteen toisessa osassa kantajat vetoavat siihen, että Intiassa on käytössä lukuisia erilaisia vientiveroja. Sen seurauksena tuotannonaloja, jotka voivat hyötyä jatkojalostusyrityksiin sovellettavasta tukipolitiikasta, jota Intian viranomaisten väitetään harjoittavan vientirajoitusten avulla, on niiden mukaan lukemattomia. Näin ollen komissio ei niiden mukaan voi päätellä kyseisten vientirajoitusten olevan erityisiä, ellei se ole analysoinut muita Intiassa voimassa olevia vientiveroja ja näihin muihin veroihin liittyviä mahdollisia viranomaistoimia.
- 170 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän osan perusteltavuuden.
- 171 On todettava, että tämän kanneperusteen toinen osa perustuu väitteeseen, jonka mukaan Intiassa on käytössä lukuisia tuotteita koskevia vientiveroja. On huomautettava, että ensinnäkään asianomaiset vientirajoitukset eivät perustu yksinomaan vientiveroon vaan muodostuvat kahdesta toimenpiteestä eli rautamalmiin kohdistuvasta vientiverosta ja kahden eri rahtimaksun politikasta ja että näillä kahdella toimenpiteellä pannaan täytäntöön Intian viranomaisten politiikka, jonka tarkoituksena on tukea Intian rauta- ja terästeollisuutta.
- 172 Toiseksi on niin, että jos oletetaan, että Intian viranomaiset ovat ottaneet käyttöön lukuisia tukia, jotka perustuvat kohdennettujen vientirajoitusten järjestelmään, jonka tarkoituksena on tukea eri tuotannonaloja, on kuitenkin katsottava, että erityisyyden vaatimus kohdistuu kuhunkin näistä tuista erikseen eikä siihen seikkaan, että viranomaiset turvautuvat tukiin vain rajoitetusti.
- 173 Näin ollen komission oli riittävää analysoida, oliko asianomaisissa toimenpiteissä, erityisesti rautamalmiin kohdistuvassa vientiverossa, kyse tuesta, ilman, että sen oli lisäksi analysoitava muihin tuotteisiin kohdistuvia muita vientiveroja. Kuten komissio korosti, eri vientiverot suunnitellaan itsenäisesti, ne koskevat eri tuotteita ja ne voivat hyödyttää useita eri talouden toimijoita, joten vain analysoimalla kukin vientivero erikseen on mahdollista todeta, voidaanko sitä pitää erityisenä tukena.

174 Kantajat eivät kuitenkaan missään tapauksessa ole osoittaneet, että asianomaiset rautamalmin liittyvät rajoitukset olisivat osa horisontaalista tukipolitiikkaa, joka kohdistuu kaikkiin intialaisiin tuotannonaloihin, jotka toimivat vastaavien toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden jatkojalostuksen alalla.

175 Näin ollen on hylättävä kolmannen valitusperusteen toinen osa perusteettomana ja siten kolmas kanneperuste kokonaisuudessaan

Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan d alakohdan ja 15 artiklan 1 kohdan rikkomista

176 Neljäs kanneperuste, joka jakautuu kahteen osaan ja on kolmannen kanneperusteen tavoin esitetty toissijaisesti ensimmäiseen kanneperusteeseen nähden, koskee riidanalaisessa asetuksessa edun olemassaolosta esitettyjä arvioita.

– Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan rikkomista

177 Jotta tätä osaa voidaan tarkastella, on aluksi palautettava mieliin, että perusasetuksen 3 artiklan mukaan tuen katsotaan olevan kyseessä, jos sen 1 ja 2 kohdan mukaiset edellytykset täyttyvät eli jos alkuperä-tai viejämään julkiset viranomaiset myöntävät ”taloudellista tukea” ja jos sitä kautta annetaan ”etua”. Mainitun asetuksen 6 ja 7 artiklassa täsmennetään tuen vastaanottajalle annettavan ”edun” laskutavat. Lisäksi saman asetuksen 15 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että tasoitustulleja ei oteta käyttöön, jos osoitetaan, että tuista ei enää koidu hyötyä kyseessä oleville viejille.

178 Ensimmäisessä osassa kantajat esittävät kaksi väitettä. Ensimmäisessä väitteessään, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista, ne vetoavat ensisijaisesti siihen, että edun laskeminen komission tavalla osoitti, että 12 kuukauden tutkimusajanjaksolla Jindal Saw oli viitenä kuukautena maksanut hankkimastaan rautamalmin yli riittävänä pidettävää vastiketta siten, että se oli maksanut siitä komission vahvistamaa vertailuhintaa korkeamman hinnan. Lisäksi tukimarginaali pieneni kantajien mukaan tutkimusajanjakson jälkeen siten, että ajantasaisesta laskelmasta kävisi niiden mukaan todennäköisesti ilmi negatiivinen etu. Kantajien arvion mukaan komission ei siis olisi pitänyt katsoa, että Jindal Saw’lle oli annettu etua.

179 Komissio, jota väliintulija tukee, riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.

180 Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 5 artiklan sanamuodon mukaan tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen määrä lasketaan sen vastaanottajalle annettavan edun mukaan, ”joka on tutkimusjaksona todettu ja määritetty”. Tästä seuraa, että etua arvioitaessa tutkimusajanjakso on otettava huomioon kokonaisuudessaan. Tämä merkitsee erityisesti, että kun on kyse – kuten käsiteltävässä asiassa – taloudellisesta tuesta, joka koskee hinnaltaan vaihtelevia hyödykkeitä, on merkityksellistä selvittää, onko tukea myönnettäessä otettu huomioon tutkimusajanjakso kokonaisuudessaan, eikä se, myönnettiinkö tukea tämän ajanjakson jokaisena hetkenä. Mainitusta asetuksesta ei nimittäin mitenkään ilmene, että kyseisen toimenpiteen pitäminen tukena edellyttää sen antavan etua jatkuvasti. Käsiteltävässä asiassa on siis ratkaisevaa selvittää, onko edun laskeminen koko tutkimusajanjakson osalta vahvistanut positiivisen tukimarginaalin Jindal Saw’n hyväksi, kuten riidanalaisen asetuksen 265 perustelukappaleesta ilmenee.

181 Samoista syistä, jotka liittyvät rautamalmin hintavaihteluihin, ei riidanalaisen asetuksen laillisuutta arvioitaessa ole merkitystä myöskään sillä, että uudemmasta laskelmasta voisi ilmetä, että kyseessä oleva taloudellinen tuki ei enää tuottanut etua intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille tiettyinä ajankohtana, koska vain tutkimusajanjakson aikana annettu etu on otettava huomioon.

- 182 On siis todettava, että riidanalainen asetus perustuu asianmukaisesti toteamukseen, jonka mukaan kyseinen taloudellinen tuki tuotti etua Jindal Saw’lle tutkimusajanjakson aikana, joten ensimmäinen väite on perusteeton.
- 183 Toissijaisesti esitetyssä toisessa väitteessä kantajat vetoavat siihen, että komissio rikkoi perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja teki ilmeisen arviointivirheen ottaessaan käyttöön tasoitustulleja, vaikka Jindal Saw ei saanut väitettyä tukea, sillä tutkimusajanjakson jälkeen se toi maahan lähes kaiken ostamansa rautamalmin, minkä komissio on niiden mukaan vahvistanut. Komission ei siten kantajien mukaan olisi pitänyt katsoa tutkimusajanjaksoon liittyvien päätelmiensä perusteella, että Jindal Saw saa tukea lähitulevaisuudessa, koska tasoitustullien käyttöönottohetkellä tukea ei ollut myönnetty.
- 184 Sen mahdollisuuden osalta, että Jindal Saw tekisi uudestaan hankintoja Intian markkinoilla, komissio ei kantajien mukaan ole osoittanut, että rautamalmin hintataso maailmanmarkkinoilla oli tärkein syy siihen, ettei Jindal Saw enää ostanut rautamalmia Intiassa ja että hintojen nousu maailmanmarkkinoilla johti siihen, että se osti uudestaan rautamalmia Intian markkinoilla. Tältä osin kantajat väittävät, että Jindal Saw’n oli maksettava rautamalmin tuontiin liittyvät rahtimaksut malmin kuljettamiseksi tehtaalle, mikä tarkoitti, että rautamalmin tuonti Australian fob-hintaan tuli kalliimmaksi kuin sen hankkiminen Intian markkinoilla. Komissio ei myöskään niiden mukaan voinut sulkea pois mahdollisuutta, että maailmanmarkkinahinnat laskevat lähitulevaisuudessa.
- 185 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sovellettavuudesta käsiteltävässä asiassa kantajat väittävät, että kyseisen säännöksen soveltamisala, siltä osin kuin on kyse siinä tarkoitettusta toisesta tilanteesta, ei rajoitu yksittäiseen kertaluonteiseen tukeen, kuten komissio väittää. Ne viittaavat tältä osin WTO:n riitojenratkaisuelimen paneelin riita-asiassa Japan – Countervailing Duties on Dynamic Random Access Memories from Korea (WT/DS 336/R) (Japani – Koreasta peräisin olevia dynaamisia hakumuisteja koskevat tasoitustullit) 17.12.2007 antamaan raporttiin.
- 186 Komissio, jota väliintulija tukee, riitauttaa tämän väitteen perusteltavuuden.
- 187 Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaan tasoitustullia ei oteta käyttöön, jos osoitetaan, että tuista ei enää koidu hyötyä kyseessä oleville viejille.
- 188 Käsiteltävässä asiassa – kun otetaan huomioon kyseessä olevan taloudellisen tuen luonne – etu, jota tuesta koituu sen takia, että rautamalmin tarjoamisesta maksetaan riittämättömänä pidettävää vastiketta, voi vaihdella suuruudeltaan ja jopa lakata väliaikaisesti, koska kyseinen etu riippuu käytännössä rautamalmin hintavaihteluista maailmanmarkkinoilla, jota Australian markkinat edustavat. On kuitenkin todettava, että vientirajoitukset, joista tämä taloudellinen tuki muodostuu, ovat puolestaan pysyviä. Näin ollen edun mahdollinen poistuminen tietyllä hetkellä ei anna mitään viitettä sen tulevasta olemassaolosta. Olisi siis epä johdonmukaista estää tasoitustullien käyttöönotto sen takia, että ajankohtana, jolloin ne olisi määrä ottaa käyttöön, tutkimusajanjakson osalta lainmukaiseksi todettu etu lakkaisi ”riittävänä pidettävien” hintojen vaihtelun seurauksena väliaikaisesti.
- 189 Kuten komissio on nimittäin korostanut, niin kauan kuin kyseisistä vientirajoituksista annetut säännökset ovat voimassa, ei voida sulkea pois sitä, että lähitulevaisuudessa maailmanmarkkinahinnat nousevat uudestaan rautamalmin kansainvälisen kysynnän ja tarjonnan mukaan tai että hinnat Intiassa laskevat, minkä seurauksena etua koituu uudestaan.
- 190 Toisin kuin kantajat väittävät, paneelin asiassa Japan – DRAM (ks. edellä 185 kohta) antama raportti ei tue niiden väitettä. Kyseinen riita-asia koski nimittäin kertaluonteisia tukia, ja esiin nousi kysymys siitä, oliko näillä tuilla edelleen vaikutuksia tasoitustullien käyttöönottohetkellä. Kuten paneeli totesi, ei ollut syytä katsoa, että tutkimuksesta vastaava viranomaisena oli velvollinen suorittamaan uuden tutkinnan käyttöönottohetkellä vahvistaakseen tutkimuksen kattaman ajanjakson aikana todetun tuen jatkumisen, mikä olisi sen mukaan vastoin tutkimuksen kattamien ajanjaksojen käytön varsinaista tarkoitusta.

191 Sen osalta, oliko – kuten kantajat väittävät – komission tehtävänä osoittaa yhtäältä, että rautamalmin hintataso sekä maailmanmarkkinoilla että Intian markkinoilla oli tärkein syy siihen, ettei Jindal Saw enää hankkinut rautamalmia Intiassa, ja toisaalta, että rautamalmin maailmanmarkkinahintojen nousu johti siihen, että Jindal Saw hankki käyttämänsä rautamalmin uudestaan Intian markkinoilla, on huomattava, että komission on tosin osoitettava tuen olemassaolo tutkimusajanjakson aikana. Jos edunsaaja kuitenkin kyseisen ajanjakson jälkeen väittää, ettei tukea enää ole olemassa tai ettei se ainakaan saa sitä enää, todistustaakka siirtyy sille.

192 Näin ollen jos – kuten tässä tapauksessa – yritys väittää, ettei se pyri hankkimaan raaka-ainetta parhaaseen saatavissa olevaan hintaan, mikä olisi kaiken taloudellisen logiikan vastaista, sen on ainakin esitettävä vakuuttavia selityksiä tämän seikan osoittamiseksi, mitä kantajat eivät ole tehneet, koska ne eivät ole ilmoittaneet, mistä syystä Jindal Saw luopui hankintojen tekemisestä Intian markkinoilla siinä tapauksessa, että rautamalmin hinnat olivat siellä kyseisten vientirajoitusten takia jälleen maailmanmarkkinahintoja alhaisemmat.

193 Näiden seikkojen perusteella on hylättävä myös neljännen kanneperusteen ensimmäisen osan toinen väite perusteettomana ja siten ensimmäinen osa kokonaisuudessaan.

– Neljännen kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan d alakohdan sekä sen seurauksena saman asetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan rikkomista

194 Toisen kanneperusteen neljännessä osassa, joka sisältää kolme väitettä, kantajat väittävät, että laskiessaan virheellisesti edun, joka kyseisellä taloudellisella tuella oli väitteen mukaan annettu, komissio rikkoi perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja 6 artiklan d alakohdtaa sekä sen seurauksena saman asetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohdtaa.

195 Kuten edellä 177 kohdassa muistutettiin, perusasetuksen 3 artiklan mukaan tuen katsotaan olevan kyseessä, jos julkiset viranomaiset myöntävät ”taloudellista tukea” ja jos sitä kautta annetaan ”etua”. Mainitun asetuksen 6 ja 7 artiklassa täsmennetään tuen vastaanottajalle annettavan ”edun” laskutavat.

196 Siltä osin kuin on kyse taloudellisesta tuesta, joka perustuu hyödykkeiden toimittamiseen viranomaisten toimesta, perusasetuksen 6 artiklan d alakohdassa säädetään lähinnä, että kyseinen toimittaminen antaa etua, jos hyödykkeitä tai palveluja toimitetaan riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan.

197 Samassa säännöksessä vahvistetaan sovellettavat säännöt silloin, kun maassa, jossa toimitus tapahtuu, ei ole vallitsevia markkinaehtoja tai -olosuhteita, joita voidaan käyttää sopivina vertailuarvoina riittävänä pidettävän vastikkeen tason määrittämiseksi kyseessä olevan tuotteen osalta. Tällaisessa tapauksessa joko tarkistetaan asianomaisessa maassa vallitsevia ehtoja ja olosuhteita tosiasiallisten kustannusten, hintojen ja muiden kyseisessä maassa käytettävissä olevien tekijöiden perusteella sellaisella sopivalla määrällä, joka kuvastaa tavanomaisia markkinaehtoja ja -olosuhteita, tai tarvittaessa käytetään tuen vastaanottajan käytettävissä olevia toisen maan markkinoilla tai maailmanmarkkinoilla vallitsevia ehtoja ja olosuhteita.

198 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 230 ja 231 perustelukappaleesta ilmenee, että komissio määrittäi vastaanottajille annetun edun laskemalla ensin asianomaisen tuotteen vientiä harjoittavien kahden intialaisen tuottajan, jotka toimivat yhteistyössä tutkimuksessa, tutkimusajanjakson aikana ostaman rautamalmin painotetun keskimääräisen ostohinnan. Tämä painotettu keskimääräinen ostohinta laskettiin kuukausikohtaisesti ja käyttäen perusteena hintaa, joka rautamalmista veloitetaan toimitettuna louhoksesta tehtaaseen Intiassa. Kyseinen ostohinta sisälsi kuljetuskustannukset, jotka oli otettu huomioon kummankin vientiä harjoittavan tuottajan kuljetuskustannusten keskiarvon mukaan. Keskimääräinen ostohinta perustui molempien intialaisten tuottajien toimittamissa liiketoimikohtaisissa laskuluetteloissa ilmoitettuihin hintoihin ja määriin, joihin tehtiin tietyt

asianmukaisiksi arvioidut oikaisut (ks. mainitun asetuksen 232, 254, 257 ja 260 perustelukappale) erityisesti keskimääräisten kuljetuskustannusten osalta, jotta voitiin vahvistaa tehtaalle toimitetun rautamalmin keskimääräinen ostohinta.

- 199 Toiseksi komissio vahvisti asianmukaisen viitehinnan voidakseen määrittää vertailun perusteella, oliko kyse edusta. Todettuaan, että rautamalmin vientirajoitukset koskivat kaikkia Intian markkinoilla suoritettavia liiketoimia ja ettei ollut mahdollista määrittää, mitkä ostohinnat olisivat olleet kyseisillä markkinoilla ilman näitä rajoituksia, komissio päätti tätä varten käyttää vertauskohtana tuen vastaanottajan käytettävissä olevia toisen maan markkinoilla tai maailmanmarkkinoilla vallitsevia ehtoja ja olosuhteita perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan toisen alakohdan ii alakohdan mukaisesti (ks. riidanalaisen asetuksen 235–240 perustelukappale).
- 200 Käsiteltävässä asiassa komissio päätti viitata Australian hintoihin, mitä ei ole riitautettu käsiteltävässä asiassa. Koska komissiolla ei ollut käytettävissään Australian kaivoksella -hintoja ja ottaen huomioon, että Intian hinnat sisälsivät kuljetuskustannukset kaivokselta tehtaaseen, se katsoi asianmukaiseksi ottaa huomioon myös kuljetuskustannukset, jotka tulisivat maksettaviksi australialaiselta kaivokselta australialaiselle rautamalmin ostajalle niin, että vertailu tapahtuu samassa kaupan portaassa, mutta koska tietoja näistä kustannuksista ei ollut saatavilla, niiden sijasta käytettiin kuljetuskustannuksia kaivokselta satamaan (ks. riidanalaisen asetuksen 241 perustelukappale).
- 201 Kolmanneksi komissio vertasi keskenään intialaisesta kaivoksesta intialaiseen tehtaaseen kuljetetun (muttei tehtaassa puretun) rautamalmin keskimääräisiä ostohintoja Intian kotimarkkinoilla ja kaivoksesta satamaan kuljetetun (muttei satamassa puretun) rautamalmin keskimääräisiä ostohintoja Australian kotimarkkinoilla (ks. riidanalaisen asetuksen 255 perustelukappale). Komission mukaan näiden kahden ostohinnan välinen erotus kerrottuna tutkimusajanjakson aikana ostetun ja asianomaisen tuotteen tuotantoon käytetyn rautamalmin määrällä edustaa ”säästöä”, jonka intialaiset tuottajat saivat ostaessaan rautamalmia Intian vääristyneiltä markkinoilta verrattuna hintaan, jonka ne olisivat maksaneet ilman vääristymiä. Tämä kokonaismäärä edusti sen mukaan etua, jonka Intian viranomaiset antoivat intialaisille tuottajille tutkimusajanjakson aikana (ks. mainitun asetuksen 258, 259 ja 261 perustelukappale).
- 202 Neljänneksi määrittääkseen tuen määrän kunkin yhteistyössä toimineen intialaisen tuottajan osalta komissio vertasi näin saatua tuen kokonaismäärää perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianomaisen tuotteen viennin kokonaisliikevaihtoon tutkimusajanjakson aikana ottaen huomioon, että tuesta koitui etua asianomaisen tuotteen koko tuotantoon eikä vain vientiin tarkoitettuun tuotantoon (ks. riidanalaisen asetuksen 262 perustelukappale). Tukiprosentiksi vahvistettiin siten Jindal Saw’n osalta 3,91 (ks. viimeksi mainitun asetuksen 271 perustelukappale).
- 203 Ensimmäisellä kanneperusteella kantajat väittävät, että komissio on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja 6 artiklan d alakohtaa siltä osin kuin se on määrittänyt Jindal Saw’lle annetun edun tukeutumatta todellisiin kustannuksiin, jotka kyseinen yritys on ilmoittanut maahantuontihintana, johon sisältyvät rautamalmin ostohinta sekä kuljetuskustannukset sen kaivoksen ja tehtaiden välillä Intiassa. Kantajien mukaan komissio ei olisi saanut tukeutua keskimääräiseen ostohintaan, johon sisältyvät painotetut keskimääräiset vakiokuljetuskustannukset kaivoksesta tehtaalle Intiassa.
- 204 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän väitteen perusteltavuuden ja vetoaa yhtäältä siihen, että laskemalla rautamalmin keskimääräisen ostohinta Intiassa siten, että siihen sisältyivät tutkimuksessa yhteistyössä toimineille kahdelle intialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneiden kuljetuskustannusten keskiarvon perusteella vahvistetut kuljetuskustannukset, oli mahdollista määrittää, mikä olisi ollut mistä tahansa intialaisesta kaivoksesta peräisin olevan rautamalmin hinta, ja toisaalta siihen, että kun vertailukohtana käytetään asianmukaista Intian ulkopuolista viitehintaa, mikä

tahansa muu menetelmä olisi sen mukaan aiheuttanut keinotekoista etua tai haittaa kyseisille vientiä harjoittaville tuottajille, riippuen niiden tosiasiallisista logistiikkakustannuksista ja välimatkasta niiden tehtaista niihin kaivoksiin, joista ne hankkivat rautamalmin.

- 205 On siis tutkittava, saattoiko komissio käsiteltävässä asiassa laillisesti todeta edun olemassaolon kummankin yhteistyössä toimineen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta ottamalla huomioon rautamalmin keskimääräisen ostohinnan Intiassa siten, että siihen sisältyivät kummallekin mainitulle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneiden todellisten kuljetuskustannusten sijasta painotetut keskimääräiset vakiokuljetuskustannukset, jotka laskettiin kyseisten tuottajien ilmoittamien kuljetuskustannusten perusteella.
- 206 Sen määrittämiseksi, onko perusasetuksen 6 artiklaa ja erityisesti sen d alakohtaa tulkittava siten, että komissio on etua laskiessaan velvollinen ottamaan huomioon kunkin vientiä harjoittavan tuottajan maksamat yksilölliset hinnat, vai voiko se laskea kyseisen edun sellaisen keskimääräisen hinnan perusteella, johon sisältyvät tutkimuksessa yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille aiheutuneiden kustannusten perusteella vahvistettua keskiarvoa vastaavat kuljetuskustannukset, on tarpeen analysoida kyseisen säännöksen sanamuoto, asiayhteys ja tavoite.
- 207 Heti aluksi on todettava, että perusasetuksen 6 artiklan otsikko on ”Tuen vastaanottajalle annettavan edun laskeminen”. Yksikössä käytetty ilmaisu ”vastaanottaja” toistetaan saman artiklan johdantovirkkeessä. Lisäksi ilmauksesta ”tuen vastaanottajalle annettava etu” ilmenee, että edun olemassaolon määrittäminen koskee erityisellä tavalla luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä. Tästä seuraa, että etu on todettava ja laskettava kunkin tuensaajan osalta sen tilanteesta riippuen.
- 208 Seuraavaksi on todettava, että perusasetuksen 5 artiklasta ilmenee, että mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään pääperiaatteet tuen määrän laskemiseksi tuen vastaanottajalle annettavan edun mukaan. Nämä pääperiaatteet liittyvät taloudelliseen tukeen, jota myönnetään sijoitusten, lainojen, lainatakauksien sekä viranomaisten toimittamien hyödykkeiden tai palvelujen taikka niiden ostamien hyödykkeiden muodossa. Näiden pääperiaatteiden mukaan kyse on edusta, jos tuen vastaanottaja on konkreettisesti saanut taloudellista tukea markkinoilla saatavilla olevia ehtoja edullisemmin ehdoin.
- 209 Perusasetuksen 6 artiklan d alakohdassa säädetään erityisesti hyödykkeiden toimittamisen osalta, että kyse on edusta vain, jos ”[hyödyke toimitetaan] riittämättömänä pidettävää vastiketta vastaan”, ”[kun] vastikkeen riittävyys [määritetään] suhteessa kyseisen hyödykkeen tai palvelun markkinoilla vallitseviin olosuhteisiin maassa, jossa toimitus tai ostaminen tapahtuu, hinta, laatu, saatavuus, markkinointavuus, kuljetus ja muut osto- tai myyntiehdot mukaan lukien”.
- 210 Tästä sanamuodosta ilmenee, että edun määrittämiseen sisältyy vertailu ja että koska kyseisessä vertailussa pyritään arvioimaan vastikkeen riittävyyttä tavanomaisiin markkinaehtoihin ja -olosuhteisiin nähden lähtökohtaisesti maassa, jossa toimitus tapahtuu, siinä on otettava huomioon kaikki niiden kustannusten osatekijät, joita viranomaisten toimittaman hyödykkeen vastaanottamisesta tuen vastaanottajalle aiheutuu. Kyse voi nimittäin olla tuen vastaanottajalle annettavasta edusta vain, jos se on viranomaisten myöntämän taloudellisen tuen ansiosta edullisemmassa asemassa kuin ilman tukea. Näin ollen kyseisestä säännöksestä seuraa, että komission edun laskemiseen käyttämän menetelmän on mahdollisuuksien mukaan voitava heijastaa tuen vastaanottajalle tosiasiallisesti annettua etua.
- 211 On kuitenkin todettava, että komission käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa asetuksessa käyttämä menetelmä poikkeaa tästä tavoitteesta. Komissio ei nimittäin voi sen avulla tarkistaa, onko etua tosiasiallisesti annettu jokaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja onko tietty vientiä harjoittava tuottaja tosiasiallisesti edullisemmassa asemassa viranomaisten myöntämän taloudellisen tuen takia kuin ilman sitä. Ottaessaan huomioon yksittäiset keskimääräiset kuljetuskustannukset näiden kummankin vientiä harjoittavan tuottajan osalta komissio ei siten voi sulkea pois mahdollisuutta, että toinen niistä ei saisi etua, etenkin koska sille aiheutuvat todelliset rahtikulut ovat niin suuret, että ne kumoavat itse tuotteen edulliseen hintaan liittyvän hyödyn.

- 212 Perusasetuksen 3 artiklan 1 ja 2 kohdasta kuitenkin ilmenee, että vain jos viranomaisten myöntämä taloudellinen tuki tosiasiallisesti tuottaa etua vientiä harjoittavalle tuottajalle kyseessä katsotaan olevan tälle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnetty tuki.
- 213 Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon perusasetuksen 6 artiklan sanamuoto, tarkoitus ja asiayhteys, sitä ei voida tulkita käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa on yksilöity vain kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa, joista kaksi on toiminut yhteistyössä, siten, että komission on mahdollista laskea kummallekin näistä kahdesta yhteistyössä toimineesta vientiä harjoittavasta tuottajasta annettu etu käyttäen perusteena mieluummin sellaista keskimääräistä ostohintaa, johon sisältyvät kuljetuskustannukset vastaavat näille kahdelle vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneiden kustannusten keskiarvoa, kuin niiden kummankin maksamia todellisia hintoja, joihin sisältyvät niiden todelliset kuljetuskustannukset.
- 214 Tässä tilanteessa on huomattava, ettei voida sulkea pois sitä, että tällaisen yksilöllistä etua koskevan laskelman perusteella olisi voitu todeta, ettei Jindal Saw saanut etua kyseessä olevien vientirajoitusten käyttöön ottamisen seurauksena ja että kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta kyse ei siis ollut mainittuihin rajoituksiin liittyvästä tuesta, kun otetaan huomioon perusasetuksen 3 artiklassa säädetty edellytykset.
- 215 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa komission esittämillä väitteillä.
- 216 Näin on ensinnäkin sen väitteen osalta, jonka mukaan sovelletun menetelmän käyttäminen oli perusteltua, koska keskiarvon perusteella vahvistettua viitehintaa oli tarpeen verrata toiseen hintaan, jonka oli itsessään määrä perustua keskimääräiseen hintaan.
- 217 Se, että komission oli käytettävä Intian ulkopuolista viitehintaa perusasetuksen 6 artiklan d alakohdan ii alakohdan mukaisesti, ei millään tavalla edellyttänyt, että sen oli laskettava rautamalmin keskimääräinen ostohinta Intiassa miltä tahansa Intiassa sijaitsevalta kaivokselta.
- 218 Perusasetuksessa ei nimittäin tehdä mitään etuuden laskemista koskevaa eroa tilanteissa, joissa komission on sovellettava kyseistä säännöstä.
- 219 Tältä osin perustelut, jotka komissio esitti vastauksissaan unionin yleisen tuomioistuinin prosessinjohtotoimena esittämiin kysymyksiin ja joiden mukaan yhtäältä ilmauksen ”vallitseviin olosuhteisiin” ja toisaalta ilmauksen ”vallitsevia ehtoja” käyttö perusasetuksen 6 artiklan d alakohdassa – edellinen sisältyy mainitun d alakohdan ii alakohdan ensimmäiseen ja jälkimmäinen sen toiseen alakohtaan – merkitsee, ettei viitehintaa välttämättä liity vientiä harjoittavan tuottajan nimenomaiseen tilanteeseen, vaan se voi liittyä markkinaolosuhteisiin. Kyseessä olevat ilmaukset koskevat molemmissa tapauksissa viitehintaa, joka on vahvistettava, eikä hyödykkeiden toimittamisesta muodostuvan taloudellisen tuen vastaanottajan maksamia hintoja, joita on verrattava viitehintoihin sen määrittämiseksi, saako tuen vastaanottaja tosiasiallisesti paremman hinnan kuin se olisi voinut saada markkinoilla ilman viranomaisten väliintuloa. Sitä vastoin tästä ei millään tavoin seuraa, että ainoastaan tuen vastaanottajan maksamat hinnat, jotka heijastavat markkinoilla vallitsevia olosuhteita tai markkinoilla vallitsevia ehtoja, on otettava huomioon sen määrittämiseksi, onko tuen vastaanottaja maksanut riittämättömänä pidettävän vastikkeen viranomaisten tarjoamien hyödykkeiden hankkimisesta.
- 220 Toiseksi on niin, että – kuten kantajat ovat korostaneet – siitä, että tutkittaessa mahdollisen edun olemassaoloa kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta käytetään sille tosiasiallisesti aiheutuneita kuljetuskustannuksia, jotka riippuvat sen todellisista logistiikkakustannuksista ja välimatkasta, joka sen tehtaista on kaivoksiin, joista se hankkii rautamalmia, ei aiheudu keinotekoisia etua tai haittaa. Jos väitteiden mukaisia tukia ei nimittäin ole myönnetty, jokaisella vientiä harjoittavalla tuottajalla on kantajien mukaan ollut sama etu tai haitta, koska se on maksanut samat kuljetuskustannukset.

- 221 Kolmanneksi valituselimen riita-asiassa United States – Carbon Steel – India (ks. edellä 160 kohta) antamasta raportista ei voida päätellä, että komissio oli velvollinen tekemään vertailun yhden ainoan intialaisille vientiä harjoittaville tuottajille lasketun keskimääräisen hinnan perusteella.
- 222 Valituselimen kyseisessä riita-asiassa antamasta raportista päinvastoin ilmenee, että tutkintaviranomaisen on voitava oikaista viitehintaa markkinaolosuhteita vastaavaksi. Mainitussa riita-asiassa tutkintaviranomaisen valitsemassa viitehinnassa nimittäin otettiin huomioon toimitustapa, joka koski vain hyvin pientä osaa liiketoimista maassa, jossa toimitus tapahtui, eikä siinä siis otettu huomioon kyseessä olevan hyödykkeen osalta yleisesti sovellettavia toimituskustannuksia. Valituselin katsoi, että tällaisessa tapauksessa tutkintaviranomaisen edun laskennassa käyttämän menetelmän on mahdollistettava oikaisujen tekeminen viitehintaan, jotta siinä otetaan huomioon toimituskustannukset, jotka ovat lähempänä niitä toimituskustannuksia, joita kyseessä olevaan hyödykkeeseen sovelletaan yleisesti siinä maassa, jossa toimitus tapahtuu. On todettava, että mikään kyseisissä seikoissa ei estänyt komissiota vahvistamasta kahta viitehintaa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa oli vain kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka eivät välttämättä käyttäneet samaa toimitustapaa, jolloin sen olisi ollut mahdollista tehdä vertailu sellaisen ostohinnan perusteella, johon sisältyvät kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta sen tosiasiallisesti maksamat kuljetuskustannukset.
- 223 Edellä esitetystä seuraa, että komissio rikkoi perusasetuksen 6 artiklan d alakohtaa määrittäessään kyseessä olevista vientirajoituksista saadun edun Jindal Saw'n osalta.
- 224 Käsiteltävässä asiassa – kuten edellä 214 kohdassa esitetystä toteamuksesta ilmenee – kyseisen virheen perusteella on kuitenkin voitu päätellä, että Jindal Saw sai etua sen seurauksena, että kyseessä olevat vientirajoitukset otettiin käyttöön tällaisen edun puuttuessa.
- 225 Kuten komission 25.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamista vastauksista ilmenee, Jindal Saw'lle tosiasiallisesti aiheutuneet kuljetuskustannukset olivat suuremmat kuin ne, jotka komissio otti huomioon keskimääräisesti, ja ne sisällytettiin rautamalmin keskimääräisestä ostohinnasta Intiassa tehtyyn laskelmaan. Tämä ero kuljetuskustannuksissa tarkoittaa, että hinta, jolla Jindal Saw hankki rautamalmia Intian markkinoilla, oli todellisuudessa korkeampi kuin se keskimääräinen ostohinta, jonka komissio vahvisti vastikkeen tason määrittämistä varten, mikä vaikutti väistämättä etuun, joka kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle voitiin antaa.
- 226 Näin ollen on todettava, että mainittu virhe voi kyseenalaistaa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuden tekemällä tuen olemassaoloa koskevan komission analyysin kokonaan pätemättömäksi, joten komissio ei ole lainmukaisesti perustellut päätelmäänsä, jonka mukaan tasoitustulli oli otettava käyttöön Jindal Saw'n valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 25.10.2011, Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto, T-192/08, EU:T:2011:619, 119 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 227 Näin ollen neljännen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite on hyväksyttävä ilman, että on tarpeen lausua kyseisen osan toisesta ja kolmannesta väitteestä, joiden mukaan komissio on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohtaa ja 6 artiklan d alakohtaa siltä osin kuin se on tehnyt virheen valitessaan sattumanvaraisesti tiettyjä Jindal Saw'n toimituskustannuksiin liittyviä tekijöitä laskeakseen keskimääräiset vakiokuljetuskustannukset, ja kyseisen asetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa siltä osin kuin se on määrittänyt tasoitustullin tason siten, että se ylittää tasoitustullin käyttöön oton mahdollistavat tuet.

Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan sekä sen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan rikkomista

- 228 Viidennessä kanneperusteessa, jota on tarkasteltava siltä osin kuin se voi johtaa riidanalaisen asetuksen laajempaan kumoamiseen, kantajat väittävät, että komissio ei ole unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa määrittäessään nojautunut sitä tukevaan näyttöön ja objektiiviseen tarkasteluun. Ne väittävät komission rikkoneen perusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohtaa, kun se analysoidessaan tuetun tuonnin vaikutuksia mainitun tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintoihin ja erityisesti määrittäessään asianomaisen tuotteen hinnan alittavuuden kyseisen tuotannonalan samankaltaiseen tuotteeseen nähden ei vertaillut hintoja samassa eikä asianmukaisessa kaupan portaassa.
- 229 Kantajien mukaan komissio käytti asianomaisen tuotteen hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa tehtyjä päätelmiä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämiseen sekä kyseisen tuotteen tuonnin ja kyseisen vahingon välisen syy-yhteyden toteamiseen samoin kuin vahinkomarginaalin laskemiseen. Näin ollen hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa tehdyt virheet vaikuttavat kantajien mukaan näihin muihin riidanalaisen asetuksen osiin. Niiden mukaan vahinkomarginaalin määrittämisestä liian korkeaksi seurasi, että tasoitustulli, sellaisena kuin se määritellään kyseisessä asetuksessa, ylitti tullin, joka riitti poistamaan mainitulle tuotannonalalle aiheutuvan vahingon, mikä rikkoo perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa.
- 230 Komissio, jota väliintulija tukee, kiistää tämän kanneperusteen perusteltavuuden. Se väittää valittajien perusteluja epätasemmiksi. Lisäksi, toisin kuin kantajat väittävät, hinnan alittavuuden laskeminen perustui komission mukaan hintojen vertailuun samassa kaupan portaassa ja asianmukaisessa vaiheessa.
- 231 Komissio korostaa, ettei perusasetuksessa määritellä tapaa, jolla hinnan alittavuus on laskettava, ja ettei myöskään oikeuskäytännössä määrätä tätä varten erityistä laskentamenetelmää.
- 232 Lisäksi komissio muistuttaa, että kaikki hintojen alittavuutta koskevassa laskelmassa käytetyt tiedot on saatu asianomaisilta osapuolilta.
- 233 Komissio väittää lisäksi, ettei perusasetuksesta, sellaisena kuin sitä on oikeuskäytännössä tulkittu, ilmene, että hinnan alittavuutta koskevan laskelman pitäisi perustua todellisiin hintoihin siten, että otetaan huomioon todellinen kilpailu markkinoilla ja asiakkaan näkökulma, kuten kantajat väittävät.
- 234 Lopuksi komissio väittää, että asianomaisen tuonnin hintojen alittavuus on joka tapauksessa vain yksi unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa ilmaisevista indikaattoreista, että hintojen alittavuuteen liittyviä toteamuksia ei kiistetty siltä osin kuin ne koskivat toista yhteistyössä toiminutta intialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja että kyseessä olevan tuonnin ja mainitulle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden arviointi perustui seikkoihin, jotka liittyivät paitsi hintoihin myös määriin, jotka itsessään voivat olla riittävä peruste syy-yhteyden toteamiselle.
- 235 Tällä kanneperusteella kantajat väittävät täsmällisesti, että komissio teki hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa virheitä, jotka merkitsevät perusasetuksen 8 artiklan rikkomista ja vaikuttavat riidanalaisen asetuksen pätevyteen.
- 236 On muistettava, että perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittäminen perustuu sitä tukevaan näyttöön, ja siihen kuuluu objektiivinen tarkastelu, joka kohdistuu yhtäältä tuetun tuonnin määrään ja tämän tuonnin vaikutukseen samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja toisaalta tämän tuonnin vaikutuksiin unionin tuotannonalaan.

- 237 Erityisesti siltä osin kuin on kyse tuetun tuonnin vaikutuksesta hintoihin perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa säädetään velvollisuus tutkia, onko kyseisen tuonnin osalta esiintynyt merkittävää alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan valmistaman samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti merkittävästi estänyt sellaisia hinnankorotuksia, joita muuten olisi tehty.
- 238 Perusasetuksessa ei määritellä hinnan alittavuuden käsitettä eikä säädetä mainitun alittavuuden laskentamenetelmää.
- 239 Kyseessä olevan tuonnin hinnan alittavuus lasketaan perusasetuksen 8 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sen määrittämiseksi, onko unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa kyseisen tuonnin takia, ja laskelmaa käytetään laajemmin kyseisen vahingon arvioimiseen ja vahinkomarginaalin eli vahingon poistavan tason määrittämiseen. Mainittu 8 artiklan 1 kohdassa säädetty velvollisuus tarkastella objektiivisesti tuetun tuonnin vaikutuksia edellyttää, että verrataan tasapuolisesti asianomaisen tuotteen ja mainitun tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintoja unionin alueella tapahtuvan myynnin yhteydessä. Kyseisen vertailun tasapuolisuuden turvaamiseksi hintoja on verrattava samassa kaupan portaassa. Vertaamalla toisiinsa eri kaupan portaissa saatuja hintoja siten, että ei oteta huomioon kaikkia siihen kaupan portaaseen liittyviä kustannuksia, jotka on otettava huomioon, saadaan väistämättä keinotekoisia tuloksia, joiden perusteella ei voida arvioida oikein unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Tällainen tasapuolinen vertailu on kyseiselle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon laskennan lainmukaisuuden edellytys (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 17.2.2011, Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods v. neuvosto, T-122/09, ei julkaistu, EU:T:2011:46, 79 ja 85 kohta).
- 240 Riidanalaisen asetuksen 293 perustelukappaleen mukaan hinnan alittavuuden marginaali laskettiin käsiteltävässä asiassa seuraavasti:
- ”Komissio määrittäi hintojen alittavuuden tutkimusajanjaksolla vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuotannonalan toimittamien tietojen perusteella vertaamalla
- a) etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitetuista unionin tuottajien tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle; ja
 - b) vastaavia intialaisten yhteistyössä toimineiden tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamia tuotelajikohtaisia painotettuja keskimääräisiä hintoja, jotka on määritetty cif-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.”
- 241 Riidanalaisen asetuksen 382 perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisen asetuksen 293 perustelukappaleen b alakohdassa tarkoitettujen hinnat vastaavat vientihintaa, sellaisena kuin se on muodostettu laskennallisesti polkumyynninmenettelyn yhteydessä.
- 242 Lisäksi komissio totesi riidanalaisen asetuksen 301 perustelukappaleessa, että Jindal Saw’n valmistaman asianomaisen tuotteen, jota myytiin unionissa, painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli 30,9 prosenttia eli hinnat, joilla Jindal Saw myi kyseistä tuotetta unionissa, olivat 30,9 prosenttia alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hinnat.
- 243 Näin ollen riidanalaisen asetuksen 293 perustelukappaleesta ilmenee, että hintoja vertailtiin samassa kaupan portaassa eli ottaen huomioon noudettuna lähettäjältä -tason hinnat unionin tuotannonalan myynnin osalta ja cif-hinnat Jindal Saw’n myynnin osalta. Unionin yleisen tuomioistuimen prosessijohtotoimena esittämien kysymysten johdosta komissio kuitenkin totesi, että tosiasiallisesti kyseisessä vertailussa oli otettu huomioon yhtäältä mainitun tuotannonalan osalta joko tuotantoyksiköiden noudettuna lähettäjältä -tason hinnat niiden myydessä suoraan riippumattomille asiakkaille tai myyntiyksiköiden noudettuna lähettäjältä -tason hinnat, ja toisaalta Jindal Saw’n osalta

- cif-hinnat, jotka vastasivat rinnakkaisen polkumyymintimenettelyn yhteydessä laskennallisesti muodostettua vientihintaa, ottaen huomioon erilaiset oikaisut, joiden tarkoituksena oli muun muassa ilmoittaa asianomaisen tuotteen vientihinta ennen Jindal Saw'n myyntiyrityksien toimia.
- 244 Komissio väittää tältä osin, että unionin tuotannonalan myyntiyrityksien myynnin oli katsottava vastaavan noudettuna lähettäjältä -myyntiä, joten se oli otettu asianmukaisesti huomioon mainitun tuotannonalan samankaltaisen tuotteen noudettuna lähettäjältä -myyntinä hinnan alittavuutta koskevaa laskelmaa varten. Näin ollen hintojen vertailu tehtiin komission mukaan samaa kaupan porrasta vastaavien hintojen välillä.
- 245 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.
- 246 Vaikka komissio totesi riidanalaisen asetuksen 293 perustelukappaleessa ja suullisessa käsittelyssä ottaneensa vertailun yhteydessä huomioon unionin tuotannonalan noudettuna lähettäjältä -portaan hinnat, tosiasiaa se vertasi mainitun tuotannonalan ensimmäisille riippumattomille ostajille suorittamien myyntien hintoja Jindal Saw'n cif-hintoihin.
- 247 Koska komissio kuitenkin käytti unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen osalta ensimmäisille riippumattomille ostajille tapahtuneiden myyntien hintoja, vaatimus hintojen vertailemisesta samassa kaupan portaassa velvoitti sen vertailemaan niitä myös Jindal Saw'n tuotteiden osalta ensimmäisille riippumattomille ostajille tapahtuneiden myyntien hintoihin.
- 248 Lisäksi on todettava, että se, ettei valmistaja pidä tuotteita kaupan suoraan vaan myyntiyrityksien kautta, merkitsee, että kyseisillä yksiköillä on omat kustannukset ja oma voittomarginaali, joten ne perivät riippumattomilta ostajilta yleensä korkeamman hinnan kuin tuottajat perivät suorista myynneistä tällaisille asiakkaille. Myyntiyrityksien perimiä hintoja ei siis voida rinnastaa tuottajien perimiin hintoihin.
- 249 Tehdessään edellä 244 kohdassa tarkoitettua rinnastusta verratakseen hinnan alittavuutta koskevan laskelman yhteydessä toisiinsa myyntiyrityksien riippumattomilta ostajilta ja tuottajien suorissa myynneissä tällaisilta ostajilta perimiä hintoja yksinomaan unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen osalta komissio otti kyseisen tuotteen osalta huomioon hinnan, jota oli korotettu ja joka näin oli epäedullisempi Jindal Saw'lle, jonka myynnistä unionissa suurin osa tapahtui myyntiyrityksien kautta ja jonka tilanne poikkesi tältä osin toisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan tilanteesta.
- 250 Lisäksi on niin, että – toisin kuin komissio väittää – 30.11.2011 annetusta tuomiosta Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto ja komissio (T-107/08, EU:T:2011:704) ei ilmene, että, siltä osin kuin on kyse asianomaisesta tuotteesta, se olisi ollut velvollinen ottamaan huomioon hinnat vapaaseen liikkeeseen luovutuksen tasolla, mikä olisi käsiteltävässä asiassa vastannut cif-hintaa intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuotteiden osalta.
- 251 Mainitun tuomion 62 ja 63 kohdasta nimittäin ilmenee, että kyseisessä asiassa unionin tuomioistuimien katsoi, että hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa käytettyjen hintojen oli oltava riippumattomien ostajien kanssa neuvoteltuja hintoja eli hintoja, jotka ne olivat voineet ottaa huomioon päättäessään, ostavatko ne unionin tuotannonalan tuotteita vai kyseessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien tuotteita, ei hintoja välietapissa.
- 252 Edellä esitetystä seuraa, että koska komissio otti huomioon johtavaan unionin tuottajaan etuyhteydessä olevien myyntiyrityksien myyntien hinnat määrittäessään unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hinnan ja jätti samalla huomiotta Jindal Saw'n myyntiyrityksien myyntien hinnat määrittäessään kyseisen yrityksen tuottaman asianomaisen tuotteen hinnan, ei voida katsoa, että hinnan alittavuus on laskettu vertaamalla hintoja samassa kaupan portaassa.

- 253 Kuten edellä 239 kohdasta kuitenkin ilmenee, hintojen vertailu samassa kaupan portaassa on asianomaisen tuotteen hinnan alittavuutta koskevan laskelman lainmukaisuuden edellytys. Näin ollen hinnan alittavuutta koskevan laskelman, sellaisena kuin komissio sen toteutti riidanalaisessa asetuksessa, on katsottava olevan ristiriidassa perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan kanssa.
- 254 Näin ollen on todettava, että kantajat ovat perustellusti riitauttaneet hinnan alittavuutta koskevan laskelman siltä osin kuin se koskee Jindal Saw'n tuotteita.
- 255 Edellä esitetyn perusteella virheestä, jonka komissio teki asianomaisen tuotteen hinnan alittavuutta koskevassa laskelmassa Jindal Saw'n tuotteiden osalta, seurasi, että otettiin huomioon sellainen hinnan alittavuus, jonka määrää saati olemassaoloa ei ole määritetty asianmukaisesti.
- 256 Riidanalaisen asetuksen 338 perustelukappaleessa komissio kuitenkin korosti pitävänsä alittavuuden olemassaoloa tärkeänä. Kyseisen asetuksen 339 ja 340 perustelukappaleessa se katsoi, että asianomaisen tuotteen myynti unionin tuotannonalan veloittamia hintoja huomattavasti halvemmilla hinnoilla – ottaen huomioon että ne alittivat kyseisen tuotannonalan hinnat yli 30 prosentilla – selitti yhtäältä mainitun tuotteen myyntimäärien ja markkinaosuuden kasvun ja toisaalta sen, ettei mainitun tuotannonalan ollut mahdollista lisätä myyntimääriään unionin markkinoilla tasoille, jotka olisivat varmistaneet kestävät voitot. Mainitussa 340 perustelukappaleessa komissio totesi muun muassa, että tuonti kyseisen tuotannonalan hintoja merkittävästi halvemmilla hinnoilla oli painanut hintoja huomattavasti alaspäin unionin markkinoilla ja siksi estänyt hintojen korotukset, jotka ilman kyseistä tuontia olisi tehty, sekä päätteli, että mainitun tuonnin hintojen, jotka alittivat huomattavasti unionin tuotannonalan hinnat, ja kyseiselle tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on ajallinen yhteys.
- 257 Edellä 256 kohdassa mainituista riidanalaisen asetuksen perustelukappaleista ilmenee, että päätelmä, jonka mukaan unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu asianomaisen tuotteen tuonnista, perustuu hinnan alittavuuteen, sellaisena kuin se on laskettu kyseisessä asetuksessa. Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan ja 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti tuetun tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys on tasoitustullin käyttönoton välttämätön edellytys.
- 258 Kantajien tässä osassa esittämän kolmannen väitteen mukaisesti ei myöskään voida sulkea pois sitä, että jos hinnan alittavuus olisi laskettu oikein, unionin tuotannonalan vahinkomarginaali olisi alennettu tukiprosenttia alhaisemmalle tasolle. Kyseisessä tapauksessa tasoitustullin määrää olisi perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti alennettu tasolle, joka riittää poistamaan mainitun vahingon.
- 259 Näin ollen nyt käsiteltävä kanneperuste, joka on hyväksyttävä, koskee arvioita, jotka ovat välttämätön perusta tasoitustullin käyttöön ottamiseksi Jindal Saw'n valmistaman asianomaisen tuotteen tuonnissa, joten kyseinen asetus on kumottava Jindal Saw'ta koskevin osin edellä 226 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti ilman, että kuudetta kanneperustetta on tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

- 260 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut viimeksi mainittujen vaatimusten mukaisesti.
- 261 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin mainitun artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Käsiteltävässä asiassa väliintulija on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevien pallografiittiraudasta (tunnetaan myös nimellä pallografiittivalurauta) valmistettujen putkien tuonnissa 17.3.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/387 kumotaan siltä osin kuin se koskee Jindal Saw Ltd:tä.**
- 2) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Jindal Saw'n ja Jindal Saw Italia SpA:n oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Saint-Gobain Pam vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Pelikánová

Valančius

Nihoul

Svenningsen

Öberg

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä huhtikuuta 2019.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asian tausta	2
Asian käsittelyn vaiheet sekä asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset	4
Oikeudellinen arviointi	5
18.10.2017 esitettyjen huomautusten tutkittavaksi ottaminen	5
Asiakysymys	8
Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 10 artiklan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista	8
Seitsemäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 30 artiklan 4 ja 5 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista	9
Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan rikkomista	13
– Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee virheellisen oikeudellisen arviointiperusteen soveltamista sen toteamiseksi, että kyseessä on valtuuttaminen, sekä ilmeisiä arviointivirheitä	13
– Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa on sekoitettu keskenään kyseisessä säännöksessä tarkoitettu taloudellisen tuen käsite ja mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettu edun käsite	20
Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan rikkomista	21
– Kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan rautamalmin tarjoamisesta muodostuva tuki ei ole erityistä tukea	22
– Kolmannen kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan rautamalmin kohdistuvasta vientiverosta muodostuva tuki ei ole erityistä tukea	23
Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan d alakohdan ja 15 artiklan 1 kohdan rikkomista	24
– Neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee perustamissopimuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan rikkomista	24
– Neljännen kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan d alakohdan sekä sen seurauksena saman asetuksen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan rikkomista	26
Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 8 artiklan 1, 2 ja 5 kohdan sekä sen 15 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan rikkomista	31
Oikeudenkäyntikulut	34

